

Občinski list

Občina Renče - Vogrsko ■ 24. junij 2010 ■ leto 4 ■ številka 6

OBČINA RENČE-VOGRSKO

stran
3 **iz občine**
**SLAVNOSTNA
SEJA
OBČINSKEGA
SVETA 2010**

stran
10 **iz krajevnih skupnosti**
**ČISTILNA AKCIJA
OČISTIMO
SLOVENIJO**

stran
23 **iz krajevnih skupnosti**
**SREČANJE
KRVODAJALCEV
V BUKOVICI**

BESEDA UREDNIŠTVA

Počitnice so pred nami in tudi nova številka Občinskega lista. V njej vam podrobneje predstavljamo letošnje občinske nagrajence, s sliko in besedo bomo še enkrat na otvoritvi preno-

vljenega kulturnega doma v Bukovici. Zelo odmevna in uspešno izvedena je bila tudi akcija Očistimo Slovenijo v enem dnevu, pa tudi dogajanj po društvih in klubih je ničkoliko. V Renčah, že v počitniškem času, se bo zgodilo tradicionalno Mohorjevo, letos z nekoliko drugačno vsebino in še bi lahko naštevali.

Ni potrebno spominjati okrog česa se svet vrti v teh dneh. Okroglo usnje je obnorelo vse, tudi tiste, ki ponavadi le zamahnejo z roko ali pa le bežno pokukajo na TV ekran. Pa še naša reprezentanca je zraven, kot palček med velikani, a dovolj velika, da je v svetovni javnosti vzbudila zanimanje in simpatije. Kakšne so njene prave, realne zmožnosti pa lahko vidimo in ocenimo sami.

Nogometna evforija in poletje bodo slej ko prej mimo in jesenski piš, vremenski in politični, bo zavel v vsakodnevno življenje. Lokalne volitve so pred vrati. Čas za štiriletni obračun dela, za predstavitev načrtov za novo štiriletno obdobje, za nove izzive in seveda nove obveznosti. Za nami je prvi štiriletni mandat in izvoljeni predstavniki z županom na čelu lahko z ponosom pokažejo na opravljeno delo, s katerim so dokazali, da je bila odločitev za samostojno občino pravilna in upravičena. Odločati in razporejati sredstva v sozvočju in potrebami občanov je vrednota, ki jo je treba spoštovati in ohranjati.

Uredništvo Občinskega lista se s predvolilno kampanijo ne bo ukvarjalo, ostali bomo pri poročanjih o dogajanjih tako, kot smo počeli vsa ta štiri leta. Poskušali bomo izdati še eno številko jeseni, pred volitvami, saj se tudi uredništvu izteka mandatno obdobje in zadolžitve, za katere nas je imenoval občinski svet.

Prepustimo se počitniškemu vzdušju in oddihu, od hribov pa do morja, po domovini ali tujini.

✉ Boris Arčon

DRAGE OBČANKE IN OBČANI

Župan Aleš Bucik

V veliko veselje in čast mi je, da smo letošnji občinski praznik praznovali v čudoviti dvorani Zorana Mušiča v Kulturnem domu v Bukovici.

Kulturni dom v Bukovici je bil zasnovan leta 1948, gradil pa se je v letih 1950 do 1959 s prostovoljnim delom večine domačinov. Današnje prenovljeno podobo velike in male dvorane je zasnovala domača arhitektka Ines Bonutti, likovno podobo in delo Zorana Mušiča pa je spretno vnesla v prostor kiparka Rene Rusjan doma iz Volčje Drage, sedaj pa živi in dela v Ljubljani.

Prenova kulturnega doma v Bukovici je bila ob ustanovitvi občine največja želja vseh krajanov. V letu 2005 so pobudniki za ustanovitev občine zastavili odločne načrte in dejanja za našo novo prihodnost. Danes lahko s ponosom in samozavestno ugotovimo, da je vizija: »Prebivalci vseh treh KS Občine Renče-Vogrsko hočemo z medsebojnim zaupanjem, sodelovanjem, gospodarnostjo in kreativnostjo ustvariti pogoje za kakovostno življenje in omogočiti ugodno poslovno okolje za razvoj inovativne in gospodarske dejavnosti«, postala resničnost. Dosegli smo namreč najpomembnejši cilj - uravnotežen razvoj vseh treh KS.

S tem smo izpolnili želje naših krajanov, ki so jih izrazili na številnih javnih obravnavah po KS. Želje smo vključili v strategijo razvoja občine, ki jo uspešno realiziramo. V vseh treh KS smo izpeljali ključne in nosilne investicije - naj naštejemo le tiste, ki so odpravile najbolj pereče dolgoletne probleme: zaključili smo rekonstrukcijo odseka regionalne ceste Vogrsko-Volčja Draga in obnovo mostu čez potok Lijak, zgradili renško obvoznico, obnovili kulturni dom v Bukovici, poskrbeli za ureditev sakralnih objektov v vseh KS - nekatera dela pa se bodo izvajala v tem letu.

Kako načrtujemo naprej? V bližnji prihodnosti je dograditev vrtca in šole na Vogrskem, druga faza rekonstrukcije kulturnega doma v Bukovici, kjer bomo prizidali prostore za občinsko upravo, izgradnja povezovalnega trakta med osnovno šolo in telovadnico v Renčah, kjer bodo prostori za garderobe, tehnično delavnico, računalniško sobo in šolsko ambulanto, izgradnja športnega centra v Renčah, telovadnice na Vogrskem, ureditev starih vaških jeder s prenovo renškega placa, izgradnja spominskega parka od šole do spomenika NOB v Bukovici, prenova zadružnega doma na Vogrskem za potrebe krajevne

SLAVNOSTNA SEJA OBČINSKEGA SVETA 2010

skupnosti, KTD Vogrsko in Glasbene šole, nadaljevanje izgradnje vodovodov iz kohezijskih sredstev od Gradišča do Merljakov in priprava projektov za izgradnjo čistilne naprave in ureditev sistema odvodnjavanja odpadnih voda...

Občina pa smo predvsem ljudje, ki tu živimo, delamo, se izobražujemo in ustvarjamo. Skupna prizadevanja za boljše pogoje delovanja na vseh področjih so obrodila obilne sadove. Rezultati delovanja naših ljudi so občino vidno zaznamovali kot uspešno, dinamično in odprto lokalno skupnost. Tudi na področju delovanja naših društev se je v tem času zgodilo veliko pozitivnih sprememb: število članov v društvih se vsako leto povečuje, ustanavljajo se nova društva, člani društev so dosegli odlične rezultate. Prejemniki številnih priznanj in kolajn pa so ponesli ime Občine Renče-Vogrsko tako v slovenski kot mednarodni prostor.

Še posebno smo lahko ponosni na to, da se v občini veliko energije vlaga na področja, ki pomenijo za ljudi kvaliteto življenja. Veliko energije in denarja namenimo socialnim problemom; število ljudi vključenih v storitev pomoči družini na domu, se je podvojilo, zagotovili smo zaposlitev še dveh dodatnih izvajalk pomoči na domu in prispevek uporabnikov je samo četrtnina ekonomske cene. Naši vrtci in šole so deležni številnih subvencij in nadstandardov. In vsakemu novorojencu v naši skupnosti nakažemo prvi prispevek na hranilno knjižico. Prav posebna in hvale vredna pridobitev pa je medgeneracijski center, ki je namenjen predvsem starejšim občanom in ga opravičeno imenujemo »hiša pravih srečanj«.

Za vse naštetu gre zahvala tudi članom občinskega sveta, ki so konstruktivno sodelovali brez koalicije in opozicije in so odločali z veliko mero odgovornosti. Ves čas mandata je občinski svet deloval v izrazito kolektivnem duhu, usmerjen v najboljše odločitve, za najboljšo prihodnost ljudi in tako uresničil željo, da postanemo ljudem in okolju prijazna občina.

Za konec pa čestitam Krajevni skupnosti Bukovica - Volčja Draga za novo pridobitev – prenovljeni Kulturni dom v Bukovici, ki naj bi predvsem združeval ljudi in postal pravi kulturni dom tako za občino kot širše.

▣ Aleš Bucik, župan občine Renče-Vogrsko

Dan 22.april 2010 bo zapisan v zgodovino naše občine, ker smo se ta dan zbrali na slavnostni seji občinskega sveta v Kulturnem domu v Bukovici v mali dvorani Zorana Mušiča. To ni bil samo praznik občine Renče-Vogrsko, bil je dan, ko smo s ponosom in posebnimi občutki sedeli v novi mali dvorani Zorana Mušiča v Kulturnem domu Bukovica, ki je ves blestel od obnove in novih idej, novih prostorov in novih občutkov.

Kot se za takšen dan spodobi, so nas s svojo prisotnostjo počastili župani sosednjih občin: **Zlatko Marušič** iz občine Miren-Kostanjevica, **Dragan Valenčič** iz občine Šempeter - Vrtojba, **Franc Mužič** iz občine Brda, podžupan mestne občine Nova Gori-

zvoju in ustvarjanju boljšega življenja v naši občini v bližnji in daljni preteklosti. Zato je župan **Aleš Bucik** podelil plakete občine Renče-Vogrsko za leto 2010 naslednjim nagajencem:

Priznanje graditeljem Kulturnega doma je iz rok župana prejel priznanje eden prvih graditeljev Dominik Gregorič

ca **Matej Arčon** in **g. Presot**, župan občine Staranzano, pobratene s Krajevno skupnostjo Renče.

Posebne pozornosti sta bili deležni **Ines Bonutti**, arhitektka, ki je obnovo spretno zasnovala in **Rene Rusjan**, kiparka, ki je na dopadljiv in prijazen način dvorano opremila.

Iz njunega dela veje dih domačnosti, razumljivosti, toplote in ljubezni do korenin. Obe sta namreč »naše gore list«, prva iz Bukovice in druga iz Volčje Drage.

Začetni pozdrav je izzvenel v **zadnjem intervjuju Zorana Mušiča**, svetovno priznanega slikarja, rojenega v Bukovici. Intervju nam je prijazno odstopila RTV Ljubljana in besede velikega umetnika so se nenavadno zarežale v stene, v tla in v zrak male dvorane, v mozaik in v otoke ob njem. Slavnost se je nadaljevala z županovo besedo o prehojeni poti, o načrtih za prihodnost in o pomembnosti dogodka.

To pa je tudi priložnost, da se nagradi posameznike in skupine, ki so pripomogli k ra-

GRADITELJI KULTURNEGA DOMA V BUKOVICI

Utemeljitev:

Pred šestdesetimi leti se je začela uresničevati ideja o gradnji Kulturnega doma v Bukovici. Gre za edinstven in enkratni projekt in objekt na našem območju.

Po stoletjih avstrijsko-nemškega vladanja, po desetletjih italijanskega tlačenja, po letih morije 2. svetovne vojne in številnih osebnih tragedijah smo Slovenci po letu 1945 začeli z novim obdobjem naše zgodovine. Del te zgodovine je tudi Kulturni dom v Bukovici.

Težko je videti v duše in ideje snovalcev objekta pred 60-timi leti. Kakšne so bile njihove želje in pričakovanja?

Vsekakor ni šlo za navaden »zadružni dom«, kot so jih nešteto gradili drugod po številnih vaseh. To nam dokazuje že ime, saj se stavba od vsega začetka v dokumentih imenuje »KULTURNI DOM«. To izpričuje tudi velikost in monumentalnost objekta.

Iz pripovedovanja krajanov vemo, da so ide-

jo o Kulturnem domu sprejeli za svojo od vsega začetka. Čeprav se je projekt vodilo v okvirih »kmetijske zadruge«, je bilo vsem jasno, da gre predvsem za objekt, ki bo temu območju ponujal vsebine in dogajanje, ki presega dejavnost kmetijske zadruge.

Občudovanja in spoštovanja vredno je delo vseh tistih, ki so v letih 1950-1955 in tudi kasneje žrtvovali nešteto ur, da so počasi začeli nastajati temelji, nato zidovi in počasi se je oblikovala stavba, kakršna je pred nami danes.

Vloga Kulturnega doma v Bukovici je bila v različnih obdobjih različna. Vseskozi pa je bila v ospredju ideja, da mora objekt in dogajanje v njem združevati in bogatiti krajane našega območja. Vsekakor je posebno obdobje tisto, ko se je s plesi in družabnimi prireditvami združevalo staro in mlado iz celotne Goriške in celo iz širšega območja. Nikoli doslej ni bilo dano priznanje ljudem, ki so s prostovoljnimi deli pripomogli, da je bil objekt zgrajen. Res je od takrat minilo že 60 let in mnogi od sodelujočih niso več med nami. A prav zato naredimo dejanje priznanja in pohvale vsem, še živim in pokojnim danes in tukaj: simbolično dajmo priznanje graditeljem Kulturnega doma, ki je opravljal svojo nalogo desetletja in jo bo v obogatitvi novih vsebin in načinov delovanja tudi v prihodnje.

Kulturni dom v Bukovici postaja novo upravno in kulturno središče naše nove občine Renče-Vogrsko. Tega in takega središče ne bi bilo brez tistih, ki so pred 60-timi leti prinesli od doma lopate, »kele«, kladiva, zavihali rokave in dodali predvsem vero v boljšo prihodnost ter prepričanje, da s skupnimi močmi zmoremo narediti čudeže v

dobro vseh, ki na tem območju živijo.

OSNOVNA ŠOLA LUCIJANA BRATKOVIČA BRATUŠA

Utemeljitev

Kolektiv OŠ Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče s podružnično šolo v Bukovici in obema vrtčema v Renčah in Bukovici, pod požrtvovalnim in strokovnim vodstvom ravnatelja Bogomirja Furlana ter s pridnostjo in zavzetostjo mnogih otrok pripomore k izredni razpoznavnosti našega kraja in naše občine.

Zgledno in uspešno sodelovanje s Krajevno skupnostjo Renče, Krajevno skupnostjo Bukovica-Volčja Draga in Občino Renče-Vogrsko na vseh nivojih lokalnega dogajanja in praznovanja širšega občinskega pomena je pravi temelj za uspešno delo nas vseh. To pomeni, da šola ne samo uči, ampak tudi vzgaja naše otroke za prijazno življenje v lastnem kraju oziroma občini.

Naša šola dosega številne pozitivne rezultate na lokalnem, regijskem, državnem in mednarodnem nivoju, kar dokazujejo številna priznanja in dokazila o uspehih, ki so v prilogi. Kot primer izrednega uspeha je prav gotovo Kumerdejevo priznanje – najvišje

državno priznanje za zelo uspešno in visoko strokovno delo na nivoju osnovnošolskega izobraževanja. Naslednji pomemben uspeh je šola dosegla 2008 na 6. Mednarodnem literarnem natečaju v Avstriji, ko je osvojila prvo mesto. Zmagovalna knjigica je tako postala protokolarno darilo Občine Renče-Vogrsko in darilo župana ob rojstvu otroka. Šola pa tudi izredno dobro sodeluje z društvi občine (Športno društvo Partizan Renče, Kotalkarski klub Renče, Društvo upokojencev Renče, Rdeči križ, Karitas, KO ZB za vrednote NOB, ...). Učencem omogoča, da se vključujejo v obšolsko dejavnost, ki ravno tako sega na mednarodni nivo, in hkrati bogati tako njihovo znanje kot krepi vrednote medgeneracijskega sodelovanja.

Učni uspehi učencev naše šole se odražajo tudi v petih doktorjih znanosti, številnih magistrskih in višje šolskih izobražencih, ki izhajajo iz Renč. Prav gotovo pa je osnovnošolska izobrazba in vzpodbuda (literarni krožki) dala korenine renškimi literatom, kot so Radivoj Pahor, Milojka Simčič Žižmond in še vsi tisti, ki svojih del ne objavljajo javno. Znanje učencev se meri tudi na raznih regijskih in državnih tekmovanjih, na katerih naši učenci napolnijo svoje košare znanja z veliko priznanji oz. medaljami na različnih šolskih področjih.

Naša šola je prepoznavna tudi na mednarodnem področju. Pobratenje z Občino Štarančan iz Italije ni samo ozkega lokalnega pomena, ampak na široko odpira vrata so-

Priznanje Osnovni šoli Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče je prevzel Ravnatelj šole Bogomir Furlan

Glasbenik Anže Vrabec pri klavirju in saksofonist Matic Mikola sta popestrila program

Moški pevski zbor Lijak Vogrsko

delovanju med osnovno šolo iz Štarcancana in našo šolo. To je zgled dobrega sosedskega sodelovanja in spoznavanja kulture in jezika sosedskih narodov.

Na osnovi naštetega in vsega tistega pozitivnega, kar se odraža v naši šoli in okrog nje, predlagamo, da se OŠ Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče podeli občinsko priznanje »Plaketa za večletne izjemne uspehe oz. vrhunske dosežke na posameznih področjih družbenih dejavnosti«.

dnevno varstvo, varstvo odraslih, poboljšnična nega in medicinska rehabilitacija, program usposabljanja in psihosocialne rehabilitacije ter strokovne podpore svojcem oseb z motnjami v duševnem zdravju. In še bi lahko naštevali.

Tea Leban je stalno vključena tudi v različne oblike prostovoljstva, ki jih v prihodnje načrtuje še nadgraditi predvsem pri delu z mladimi.

Ob strokovnem delu Tea Leban z gostoljub-

nostjo na svoji domačiji s prenočišči pomaga tudi pri turistični promociji naše občine doma in na tujem.

Za svoje požrtvovalno delo na socialnem področju je bila nominirana za Slovenko leta in proglašena za Osebnost Primorske.

V imenu graditeljev je prevzel plaketo **najstarejši 96-letni graditelj Dominik Gregorič** in za OŠ Lucijana Bratkoviča Bratuša **ravnatelj Bogomir Furlan**.

Tea Leban prevzema priznanje

TEA LEBAN

Utemeljitev

Tea Leban je z aktivnim delom na invalidskem področju začela v zgodnjih osemdesetih letih, kjer se je posvečala intenzivnemu delu z delovnimi invalidi pri možnostih ponovnega vključevanja v delo. Od leta 2006 pa je direktorica Varstveno delovnega centra Nova Gorica. Odtlej je njeno delo močno povezano tudi s sodelovanjem z zavodi in društvi, centri za socialno delo, domovi upokojencev in tudi z varstveno delovnimi centri po Sloveniji. Zavod je prevzela ob zaključku izgradnje enote v Stari Gori, ki je izjemnega pomena za celoten primorski prostor. Pod njenim vodstvom so v VDC Nova Gorica zaživeli številni novi programi:

Prijeten glasbeni zaključek večera sta nam podarila dva domača umetnika **Anže Vrabec** in **Matic Mikola**. Anže Vrabec je uspešen mladi pianist s številnimi priznanji in plaketami, je dirigent Big Benda NOVA in sodeluje pri raznih drugih zasedbah. Matic Mikola je izreden saksofonist, dobitnik več zlatih plaket, ljubitelj jazzja in zabavne glasbe.

Njuna glasba ob spretni in lepi besedi **Maje Orel** nas je popeljala v nostalgično preteklost in v lepo, svetlo prihodnost, če smo malo sanjavi, predvsem pa optimistični in polni pozitivne energije.

□ Katjuša Žigon
Foto: Bogo Rusjan

Župan Aleš Bucik z nagrajenci Teo Leban, Dominikom Gregorič in ravnateljem osnovne šole Lucijana Bratkoviča Bratuša ter arhitektko Ines Bonutti in kiparko Rene Rusjan

KULTURI ODPRETI VRATA

Kulturni dom v Bukovici

Slovesnosti ob letošnjem občinskem prazniku so potekale v prenovljenem Kulturnem domu v Bukovici, ki so ga ob tej priložnosti odprli in izročili lokalni skupnosti v uporabo. Dom, ki smo ga grafično predstavili že v prejšnji številki, ima po prenovitvi dve dvorani, večjo s 320 sedeži in manjšo, ki nosi ime po slikarju Zoranu Mušiču. Prenovljena notranjost je dobila povsem drugačen izgled, novo dimenzijo. Na vsakem koraku je zaznati nov pristop opremljanja, tu je kultura vstopila skozi na stežaj odprta vrata. Čutiti je spoštljiv odnos do velikega umetnika Zorana Mušiča, ki je bil rojen prav v Bukovici, v neposredni bližini doma.

Da bi поблиže spoznali snovanje in potek obnove doma, smo obiskali avtorico projekta, arhitektko **Ines Bonutti**, domačinko iz Bukovice in kiparko **Rene Rusjan**, tudi domačinko, iz Volče Drage, ki se je pro-

Arhitektka Ines Bonutti

jektu pridružila z idejno zasnovo likovnih in intermedijskih intervencij, posvečenih spominu na Zorana Mušiča.

Kako je prišlo do sodelovanja pri tem projektu in kako je to potekalo, nam je Ines povedala:

“ K sodelovanju pri prenovi Kulturnega

doma v Bukovici me je povabil župan **Aleš Bucik** potem, ko sem sodelovala pri prenovi notranjosti cerkve v Bukovici. Navdušil ga je moj ustvarjalni stil: čistost, odprtost, svetlost. Začeli smo snovati. Ideja o parku, ki bo posvečen slikarju Zoranu Mušiču in bo potekal od Kulturnega doma z okolico, osnovne šole, cerkve do spomenika NOB, me je prevzela. Kot krajanka, domačinka, sem začutila še večjo željo po ustvarjanju, dati domačemu kraju nekaj več, nekaj lepega, ki bi imelo neko razsežnost tudi izven kraja. Dobili naj bi kulturno središče, ki bi nekaj pomenilo tudi za širšo skupnost, tako kot je dom nekaj pomenil že pred desetletji. Zaupan projekt pa mi je pomenil veliko odgovornost. Svoj stil

ustvarjanja in idejo o kulturnem hramu z Mušičevim pridihom in vsemi sodobnimi zahtevami in tehničnimi rešitvami je bilo potrebno uravnesiti s finančnimi zmoglostmi. Na koncu smo uspeli in projekt izpeljali v okviru načrtovanega, čeprav je bilo med samo izvedbo tudi nekaj težav,

predvsem pri vztrajanju in zagovarjanju, da so se vgradili predvideni materiali in se s tem ni degradirala arhitektura. Kot recimo pri izbiri materialov za oblogo sten, kjer smo res izbrali najkvalitetnejše, a dosegli izjemen akustični efekt. Tu moram pohvaliti izvajalce del, podjetje MAKRO 5 iz Kopra z vsemi podizvajalci, za izredno profesionalen pristop in razumevanja pri iskanju najboljših rešitev.

Že prej sem omenila velik prispevek in sodelovanje s kiparko Rene Rusjan iz Volčje Drage. Že takoj, ko je bila povabljenka k sodelovanju, sva se ujeli in sodelovali. Njene instalacije so mojo arhitekturo nadgradile. Kot poznavalka Mušičevega dela je ogromno pripomogla, da sva pri opremljanju vnesli nekaj tistega, kar je bilo Mušiču blizu: v kamen vklesani motivi iz njegovih del na začetku povezovalne, kulturne poti, ki se začne v njegovi, mali dvorani in se bo nadaljevala skozi celoten park do spomenika, izbor slik, plastik in druge rešitve.

Seveda pa je prenova notranjosti doma šele prva faza izgradnje parka Zorana Mušiča. Nadaljevanje bo v mnogočem odvisno od denarnih sredstev, nekaj ovir pa nam bo predstavljalo nerešeno stanje z lastništvom spodnjih prostorov doma (klet) ter iskanje sočasnosti pri izvajanju del, ki so v odvisnosti tudi od drugih investitorjev (cesta skozi vas je državna, kanalizacija, vodovod, razsvetljava in podobno). Na koncu lahko rečem, da je z otvoritvijo moje delo v notranjosti končano, sedaj so na vrsti tisti, ki morajo z izbiro in pripravo programov domu vdahniti prave vsebine, da bo zaživel in tako opravljal svoje poslanstvo".

Ines ima zelo rada v svoj domači kraj in je predana svojemu delu. Čeprav mnogo potuje po svetu in govori spoštljivo o drugih krajih in kulturah, se najraje vrne v svoj domači kraj. Poleg dela pri Parku v Bukovici sodeluje tudi pri snovanju in iskanju rešitev pri obnovi zadružnega doma v Renčah, pa

tudi drugega dela ji ne primanjkuje. Pravi pa, da sprejme le taka dela, kjer bo lahko prepoznaven njen ustvarjalni stil.

Druga akterka, ki je sodelovala pri ustvarjanju, oblikovanju in opremljanju doma, je Rene Rusjan, akademska kiparka, domačinka iz Volčje Drage, ki pa živi in ustvarja v Ljubljani. O svojem pogledu na lik Zorana Mušiča in na njegovo delo ter o njenem prispevku pri obnovi Kulturnega doma v Bukovici in sodelovanju z arhitektko Ines Bonutti je takole strnila svoja razmišljanja: "Da stoji rojstna hiša slavnega slikarja le nekaj sto metrov od naše domače hiše, da je, kot jaz, zapisan v krstni knjigi v Biljah, nam v šoli niso povedali, seveda, saj Mušič še ni bil tako znan. Tudi v srednji šoli za oblikovanje nismo nič slišali o njem. Njegova dela sem prvič videla na veliki retrospektivi v Benetkah, v času, ko sem že študirala na akademiji. Prvi in do sedaj edini slovenski slikar, čigar ime se je na veliko vilo čez Markov trg. Da je res "naš" in da je celo rojen v Bukovici, pa sem zvedela šele od Nelide Nemec, ko se je ukvarjala z bodočo zbirko njegovih del na gradu Dobrovo.

Stota obletnica rojstva je gotovo prava priložnost za to, da slikarjev rojstni kraj ozavešči to dejstvo. Da se prebivalci zavemo, da je iz našega kraja in občine izšlo tako veliko ime slikarstva 20. stoletja. In seveda, da se z njegovim delom srečamo поблиže, da tega velikega moža spoznamo in sprejmemo medse.

Povabilo o razmisleku na temo spominskega parka Zorana Mušiča v Bukovici je zame pomenilo izziv posebne vrste iz več razlogov. Da gre za moj domači kraj, je gotovo velik izziv, saj po odhodu v Ljubljano nisem imela večjega stika z njim in sem se preko te naloge z veseljem ponovno udomačila, razmislila o prostoru, se spomnila, kako sem o njem razmišljala včasih. Je tudi

Kiparka Rene Rusjan

izhodišče za razmislek o tem, kaj naj bi danes bil spomenik, kakšno vlogo imajo pri tem kip, umetnik, obiskovalec. Kot kiparko in umetnico me zanima ustvarjanje prostora z različnimi sredstvi, prostora za komunikacijo. In v nadaljevanju projekta naj bi se ukvarjala predvsem z vzpostavitvijo pogojev za vsestransko komuniciranje. Podrobnejša predstavitev je bila objavljena v prejšnji številki Občinskega lista.

Po uspešno zaključeni prvi fazi se mi zdi zelo pomembno poudariti sodelovanje z arhitektko Ines Bonutti, s katero sva se ujeli že ob prvem srečanju in se v najinih idejah ves čas sodelovanja odlično dopolnjevali. In ne nazadnje, projekt ne bi bil takšen, kot je brez podpore in razumevanja s strani župana Aleša Bucika ter sodelujočih izvajalcev – tu bi predvsem izpostavila Kamnoseštvo Brezavšček in njihovega Tomaža, s katerim sva se lotila kamnitih tal in kljub trudu uživala v nastajanju kamnite grafike".

□ Boris Arčon
s sodelovanjem Ines in Rene
Foto: Bogo Rusjan

Dvorana Zorana Mušiča

Dvorana s 320 sedeži

OTVORITEV OBNOVLJENE DVORANE V KULTURNEM DOMU V BUKOVICI

Zaključek obnove kulturnega doma v Bukovici sovpada s praznikom občine Renče-Vogrsko. Slavnostna seja občinskega sveta je bila dne 22. aprila v mali dvorani, ki je poimenovana po slikarju Zoranu Mušiču, rojenem v Bukovici. Naslednjega dne pa je sledila otvoritev obnovljene večje dvorane.

Predsednica krajevne skupnosti Bukovica-Volčja Draga **Vanda Ožbot** je podala kratek pregled poteka gradnje kulturne-

ga doma v Bukovici. Poseben poudarek je namenila obdobju, ko je ta dvorana predstavljala osrednji objekt, kjer so se vrsto let odvijale plesne prireditve z udeležbo vrste generacij iz vseh okolišnjih krajev. Zaradi dotrajanosti objekta z vso notranjo opremo, že nekaj let dvorana ni več služila svojemu namenu. Z obnovo notranjosti kulturnega doma nastajajo pogoji za ponovno oživetev kulturnih dejavnosti v naši krajevni skupnosti.

Obe dvorani bosta prav gotovo služili tudi potrebam občine, kot tudi krajanom sosednjih krajevnih skupnosti Renče in Vogrsko.

Otvoritveni večer je z celovečernim koncertom obogatil orkester **Big band Nova**. Tako je tudi prav, saj sta tako predsednik orkestra **Boris Gregorič** kot tudi mladi

dirigent **Anže Vrabec** krajan naše krajevne skupnosti. Z orkestrom sta zapela tudi priznana pevca **Damjana Golavšček** in **Mitja Jerkič** ter mlade pevke **Kaja Stubelj**, **Mojca Fortunat**, **Ema Hrabrič** in **Ana Strgulc**. Otroci PO Šole Bukovica pa so z veseljem rajanjem popestrili program. Z otvoritvijo obeh dvoran še niso zaključena vsa dela. Posebno v dvorani Zorana Mušiča bo potrebno nabaviti še del notranje opreme. Predvideno je, da bo v eni iz-

med treh klopi vzdolž talne grafike urejeno mesto, kjer bodo slepi in slabovidni lahko poslušali programe, ki bodo prav v ta namen urejeni. Za ureditev takega mesta je **Lions klub Vogrsko** podaril 1.000 evrov. Predsednici krajevne skupnosti Vandi Ožbot je ček izročil predsednik kluba **Viljem Žižmond**.

Po otvoritvenem večeru se je, v naslednjih dneh, zvrstila vrsta prireditev kar daje slutiti, da dvorani ne bosta samevali.

□ Bogo Rusjan

PREDSTAVA »LOČENI ODPADKI« Z BORISOM KOBALOM V BUKOVICI

V petek, 21. maja smo v prenovljeni bukovski dvorani gostili narodno komedijo »Ločeni odpadki«, v kateri nastopajo **Boris Kobal**, **Jaša Jamnik**, **Miha Brajnik** in **Lotos Šparovec**.

V predstavi skozi oči različnih skupin, od planincev in povzpeticov do obrtnikov stereotipno nakazujejo naš odnos do delikatnih tem, kot so starost, narodna in verska pripadnost, istospolna usmerjenost, popivanje, prosjačenje brezdomcev na ulicah in še kaj. Celotno satiro povezujejo pogrebci, ki na pokopališču s sarkazmom komentirajo dogajanje.

Kljub dobri predstavi in polni dvorani obiskovalcev pa je žal imela tehnična ekipa Cafe Teatra nekaj težav z mikrofonom med potekom predstave, ki so jih skušali odpraviti kolikor se je le dalo. Za to tehnično napako se gostom, ki so sedeli v zadnjih vrstah, kot organizator opravičujemo ter se zahvaljujemo za razumevanje. Za naslednji dogodek v bukovski dvorani načrtujemo izvedbo odmevnejšega koncerta, najverjetneje bomo to izvedli v jeseni. O vsem boste seveda pravočasno obveščeni.

□ Društvo Mladi Renče-Vogrsko

ČISTILNA AKCIJA OČISTIMO SLOVENIJO

Zborna mesto na Volčji Dragi

Delitev vrečk in rokavic v Bukovici

Tudi občina Renče – Vogrsko je po 17. aprilu veliko bolj čista, predvsem po zaslugi njenih občanov in občank.

O odmevu vseslovenske čistilne akcije na nacionalnem nivoju ne gre pretirano izgubljeni besed. Več kot 250.000 udeležencev v največjem prostovoljnem projektu v zgodovini Slovenije je počistilo skoraj 60.000 kubičnih metrov odpadkov z divjih odlagališč po celotni državi.

Rezultati v občini Renče – Vogrsko so bili ravno tako presenetljivi. V Renčah smo čistili na Viniščah, pri Glinokopu ob poti na Kras, k čiščenju so se priključili tudi predstavniki vseh ulic, ki so reševali pereče težave z odpadki v bližini njihovih domov. V Bukovici smo čistili polje ob občinski stavbi, obrečje Vipave ter poti v na-

selju. V Volčji Dragi smo uspeli očistiti gozd ob umetnem jezeru pri Martexu ter gozdiček pred Dombravo. Na Vogrskem pa smo uspešno očistili strugo potoka Lijak, Turjak in griček ob priključku na avtocesto. Po realnih ocenah se je na dan akcije zbralo več kot 400 prostovoljcev, h katerim lahko prištejemo še približno 200 šoloobveznih otrok, ki so čistili okolico šol dan pred uradno čistilno akcijo, kar predstavlja več kot 15 odstotkov vseh prebivalcev občine. Skupaj smo nabrali več kot 150 kubičnih metrov raznoraznih odpadkov.

Akcijo lahko iz več razlogov razglasimo za uspeh. Po eni strani zato, ker so bili cilji iz začetka akcije več kot preseženi. Po drugi, ta je mogoče še najbolj pomembna, pa akcija predstavlja dokaz, kaj vse lahko zmorejo posamezniki, ko začnejo sodelovati v zasledovanju skupnega cilja. V Društvu Mladi

Renče – Vogrsko bi se zato še enkrat radi zahvalili vsem občanom, ki so na tak ali drugačen način sodelovali pri čistilni akciji ter vse skupaj povabili k sodelovanju v prihodnjih dogodkih podobnega kova.

Nikakor pa ne smemo pozabiti na glavno sporočilo čistil-

ne akcije Očistimo Slovenijo v enem dnevu, nenazadnje pa tudi vseh ostalih čistilnih akcij, ki so bile in še bodo organizirane. Gre za zavedanje, da je človek del okolja in da čisto okolje predstavlja vrednoto, vredno nege in skrbi. Skrb za okolje pa se začne pri nas samih.

□ Mladi Renče-Vogrsko

Foto: Iztok Arčon; Radovan Rusjan in Bogo Rusjan

Predsednik društva mladih je nabral nekaj odpadkov tudi v škornje

Čistili so tudi člani pihalnega orkestra iz Vogrskega

Tudi na Vogrskem se je nabrala precejšnja količina odpadkov.

TEJCA

V mojih mislih in srcu še danes, čeprav sem že v Ljubljani, globoko zakopana v delovni teden. Ne morem in ne želim prehitro pozabiti na sobotni dogodek, ki je potekal v okviru akcije Očistimo Slovenijo v enem dnevu. Dan je kar zdrsnil skozi niz prijetnih doživetij in šele pri večernem dnevniku ugotovim, da me posnetki navdušenih novinarjev puščajo hladno. Smetarski pohod po sončni Sloveniji, mlade družine s kužki vlečejo vreče smeti in ribiči se namesto z dolžino rib hvalijo s kolono avtomobilov,

nas je dotaknila skrivnost. Vsaj nekatere. In vznemirila radovednost. Glasno izrečena in v notranjosti brbotajoča vprašanja. Če bi uspela do potankosti raziskati, kdo je bil Findus, kako je živel s sabo in drugimi, zakaj je počel, kar je, se bojim, da bi se čar sobotnega dne razblinil s krhkostjo milnega mehurčka. Zakrila bi ga boleča temina družinske tragedije. Zato naj ostane Findus zame skrivnostni možakar na tovornem kolesu, ki ga vodi Velika pot bogsigavedi kam, a vedno nazaj. Na Tejco.

Skratka, s Trilerjem sva zakorakala proti Veniščem. Jutranji zrak je v obraz zarezal obljubo, da bo lep sončen dan. Pot je sijala med razpištoljenim cvetovjem češenj, breskev in jablan, kot da vreščijo, da je treba živet zdaj, danes, vsak slehrni dan. Ljubljana pa tam neklje daleč, lenobno prebujajoča se razvajena mestna dama, ki se ji nikamor ne mudi. Še dobro, da sem doma, pomislim, ker je tu najlepše, ker moja duša zazeleni.

Sredi zelenja Tejca. In ljudje razpeti med traktorske priko-

stavi in zdi se, kot bi te smeti prekladali že od nekdaj. Povsem utečen postopek. Teme za smeh ne zmanjka. Inspiracija je nenehno tik pred nosom. Na vratih prenatlačene hiše, skozi okna katere v nas boljči razna krama, je nabit napis: PRIVAT LASTNINA, VIDEO NADZOR. Pa kaj šel! Okno je zaščiteno z dolgo lajšto, ki je prevezana z žico, da ja ne bi kdo udri in kaj odnesel. Smejemo se, zgražamo in čudimo in ne vemo prav točno, kako bi se spopadli z nepreglednimi kupi. Sproti se dogovarjamo in sestavimo v

največje zbirališče odpadkov je bilo v Tejci v Renčah.

ki so jo navlekli iz rek. Krasna udeležba... Kaj mi pa je?!? Saj to je vendar to. Vseeno se mi ne zdi nič posebnega. Kanček me zbode le izjava z Bleda, češ da se dolgoletnih odlagališč niso lotili, ker ne bi uspeli opraviti dela. In takrat se puzzle v moji glavi sestavijo! Pa kdo hudiča se je v Renčah o tem sploh spraševal – ljudje smo zavihali rokave in se zakopali v smeti po celih Renčah in seveda tudi v Tejco. Dolgoletno odlagališče. Posebno odlagališče. To ni bil kup nepreglednih razosebljenih smeti, pač pa metafora, življenjski konstrukt, nerazumljiv koncept, skrita zgodba in osebni spomenik gospoda Findusa. In mi smo ga zagnani razstavili in razvozili. Skoraj.

V tej dvojnosti zgražanja in tihega občudovanja zasebnega zbirališča smeti na Tejci se

Trilerji smo se k nonotom prdersali že v petek. Da ne bi zamudili. A vse se je začelo, jasno, v soboto zjutraj. Pr fruštiki. Kot sem pozneje ugotovila, so pri marsikateri družini v kuhinji zacvrčala jajca, jasno, treba se je bilo dobro podpreti. Sploh mi »Ljubljancani, k n' znamo več fizično delat« – je rekla nona. Nono pa je seveda že imel načrt, da Krše gre na prekop, nona in Tine v Brajdo, on na Kremance, midva s Trilerjem pa na Tejco. Kršeta rajši nismo vzeli s sabo, ker on ima tudi ta zbirateljski sindrom in bi še kaj domov prinesel. Podobno je bilo po vseh Renčah, saj ima vsaka familija vsaj enega ribiča, če ne lovca ali upokojenca, traktorista, ofrovodovca ali že še koga, za višje cilje pa se je bilo zato potrebno razseliti naokrog. Ali pa iti udarno familijarno na eno prizorišče. In se je šlo. Tako ali drugače.

lice, staro hišo in kupe smeti. Že delajo. Torej sva zamudila. A ni pomembno. Nikomur. Še midva se razpneva med kupe železja, salonitk, raztreščenih palet, jogijev, stekla, plastike in še česa. Delo teče spontano. Lahkotno, čeprav v resnici ni. Vsak paše, kamorkoli se po-

tekoči trak, ga podmazemo s smehom in odpadki stečejo. Tako kot je treba, ločeno. Ločujemo pa kar po prikolicah. »Kaj je zdej na vrsti?« se zasliši. »Železdo,« gre po telefončku naprej, saj poznate to igro, ne. Prvič v življenju mi je žal, da ne vozim traktorja, ker se mi zdijo

vsi šoferji totalne face, okretni spretni v klančinah na ozkih razritih poteh. Celoten traktor z globoko plehnato prikolico je tam, a ni dovolj. Prevozna sredstva ne dohajajo hitrosti rok, krame je enostavno preveč. Pa vozijo kar naprej. Potrebovali bi golomazne kamione ali tovorni vlak. Moški so pravi neumorni Krpani! Načeloma sem prej cinična kot ne, do moških mišic in morebitnega hvalisanja, ki je pogosto povezano z njimi. A tokrat o slednjem ne duha ne sluha. Samo potne kaplje in spretno prestavljanje resnično težkih elementov Findusove zbirke. V mislih imam serijo kopalnih kadi, štedilnikov, koles, železnih konstrukcij... Celotno fičko so zvelikli izza hiše, jasno, nabasano do fundamenta. »Ma, vi n' vjeste, kaj vsje je še t'm gwore!« se sliši od ljudi z etaže višje. Šele tedaj mi kl'pne, da se sploh razgledam po prizorišču. Uuuuu, joooooj, tam višje se je šele razprla veličastnost silnega nahajališča ama vsega. Skoraj da mi je odveč naštevati, kaj vse je bilo tam, a sem nekako dol-

žna pojasniti vsem tistim, ki so celo dopoldne gledali mimo-vozeče se pošiljke. Naj začnem pri dveh kamionih bučev, ki so bili večinoma oplemeniteni z gnilimi jabolkami v umazani vodi. Možje so modrovali, da si je Findus nameraval narediti šnopc. Najbrž mu ni uspelo, ker je imel res veliko dela, saj vemo s čim. Ta čežana je seveda imela omembe vreden vonj, ki ga pa želim pozabiti. Glede na to, da je bila opredeljena kot biološki odpadki, naj počiva v miru, tam kjer je. Zraven so se bohotili plastični bidoni in lončki za rože, jupolovi vrči, premočeni kupi časopisov in revij, konzerve, steklene flaške in kozarci, po potrebi s kako papriko, kumarico ali z enim prstom ajvarja, nutele ali zmazka nenznanega izvora. Bljak! Vmes res lepi primerki porcelanastih šalčk in čajnikov. Ni manjkal tudi preperel šotor s klini, obešalnik, stoli za na morje, pustna krama, ... Do plastenk je zbiratelj kazal poseben odnos; vse bibite so bile namreč dosledno napolnjene z vodo. Za nas je

bila posebna radost prazniti jih. Vsako posebej. Vsakič sproti sem se vprašala, kje je vrečka za zamaške, moč navade pač. Ta je bila še posebej komična, ko so bili ljudje v zadregi, kam s čingumom ali kam za vruga zatakni plastičen loček. Tako da ja, osveščeni smo.

Bogvari pozabiti na eno reslepo najdišče plastičnih gajbic, tako za tri kamionče, ki je od nas terjala posebno organiziranost. Provoxovci so si predogledali teren in ustanovili t.i. paketni oddelek. To pomeni,

je slišalo tam od hiše. In Provox je spet ponudil rešitev. Požirek slastnega razkužila. Da ne bi padla morala, so fantje tudi zapeli. Nekje v sredi parcele je bil tudi kres, da smo sproti skurli, kar se je dalo. Ogenj je dodal svoj čar, četudi so ga obdajale plemenite vonjave. Vzdušje je bilo res tapravo. Nobenega nerganja in jamranja. Na prizorišču so se pojavili tudi občinski veljaki, g. župan in g. ravnotejter ga. predsednica KS Renče, imeli so biti na koga ponosni. Društvo Mladi Renče-Vogrsko, ki so akcijo vodili, so bili odlič-

da so iz zajetnega kupa gajbic zvelikli najprej eno veliko, vanjo zložili 3-4 manjše in jih na vrhu zapakirali spet z eno večjo. Prevladovala so črne. Veselili smo se redkih barvnih kombinacij, a to ni motilo velikega duha smetiščne proizvodnje. Iz paketnega oddelka so gajbice romale na že omenjeni tekoči trak, ki je bil tokrat zavidljivo hiter in dolg. Končal se je pri prevoznem sredstvu, ki smo ga nabasali, kolikor se je dalo. »Stop, pavza. Je že puhno!« se

no organizirani in presneto delavni. K sodelovanju so povabili vsa društva, klube, organizacije, družine in posameznike. Čeprav je navidez teklo vse spontano, vendar ni bilo povsem tako. Organizatorji so bili med seboj v navezi z mobiji in woki-tokiji. Delo so usmerjali mirno, sporoščeno in brezhibno. Osnovnošolci, srednješolci, študenti in vsi ostali mladi in mladi po srcu smo delali predano, intenzivno in z veseljem. Kdo bi pripisal naši mladeži, da

Po končani akciji smo se zbrali na skupnem kosilu ob Kulturnem domu v Bukovici

zna tako brez zmrdovanja več ur brkljati po največji svinjariji! Res je to lepo videti!

Iz gledali smo kot mravljišče. Ko sem v nekem trenutku pogledala po klancu navzdol, se nisem mogla načuditi tekočemu traku, ki se je razpotegnili do spodnje poti. Pa koliko nas je tu! Okrog poldne so se nam namreč pridružili krajani z vseh koncev Renč, ker je bilo že predhodno dogovorjeno, da pridejo u Tejco, če predčasno zaključijo očiščevanje v svojem becirku. Pripovedovali so o opravljenem delu, dokler jih ni zajel val čudenja in zgražanja. Dokler se jih ni dotaknila skrivnost. In potem so bili naši.

Nekje vmes sem se spomnila, da sem žejna in zaloge sveže vode so bile vredne kolikor suho zlato. Kako premalo se tega v resnici zavedamo... Med pitjem sem opazovala mravljišče okoli sebe in zazdelo se mi je velikansko, neobvladljivo in nerazumljivo organizirano. Fenomenalno. Ko si zatopljen v skrivnost, brkljanje, odnašanje, klepet in smeh, ti sploh ni jasno, da si del velike povezane celote. In to se mi zdi... uau... težko verjameš, a ko doživljaš, se ti zdi, da je na tem svetu vse mogoče, da si nepremagljiv.

Kot se spodobi, smo se smetariji z vseh koncev občine – iz Renč, Vogrskega, Bukovice in Volčje Drage - ob dveh zbrali v Bukovci na kosilu. Ofrovdoci - predstavniki civilne zaščite so nam skuhali pasulj in golaž v vojaški poljski kuhinji, o kakrši lahko Jamie Oliver samo sanja. To je bila

potujoča kuhinja za vojaške potrebe s kotli in ognjiščem ter dimnikom, ki so jo stilno obnovili in kanček posodobili. Glej in se čudi... in jej! Kako je t'k'no pojest v kompaniji, posedet na soncu in nazdravit uspešni akciji. Srečevati dargocene ljudi, pokramljati in se s sladkobno utrujenostjo v nogah nastavljat soncu in vetru. Fantje pa, da ti sapo vzame, ne samo, da so dobro skuhali, vse so postavili in pospravili tako hitro in spretno in nasmejano, da smo jim že mahali v slovo, prej ko smo jih uspeli reči, kapo dol.

In ker se očitno kar nismo mogli raziti, nas je sosedov Miha, ki je tudi žlahta in še kej - tako pač je v Renčah - povabil k njim čez cesto. Saj taka je navada pri ljudeh, ki se dolgo niso videli, da radi skupaj sedejo in kako rečejo. Treba je bilo izmenjat misli, vtise, doživetja, mnenja, opažanja do detajlov... o marsičem, predvsem pa o Tejci. Tako so p'r Iztoku in Branki na mizo popadali šalami, vino je po grlu steklo in marsikej se veselega je reklo.

Za konec se človek vpraša, al je bil na Tejci zaradi Tejce ali zato, ker je hotel ozdravit živo rano domačega kraja. Odgovor je nepotreben, resnosti tega divjega in nevarnega zasebnega smetišča se vsi dobro zavedamo, zato smo bili tam. In zgodba se ne sme končati tu. Dober roman namreč na dušek prebereš do konca. Na Tejci pa čaka še zadnje poglavje, da potem lopneš po zadnji platnici - tako, zdej sem ga pa končal – saj potem ti je kar malo žal, ker bi še

Pripadniki civilne zaščite so s poljsko kuhinjo pokazali, da zmorejo prehraniti tudi tako množico ljudi.

kar bral, a hkrati si vesel, ker si se nahranil z dobro zgodbo.

Findusu vseeno hvala, da nas je zbral na enem kupu in očaral s skrivnostjo svojega početja. Nehote nas je nečesa naučil:

Če je zmoget en sam človek tol'ko znost na en kup, kaj potem zmoremo vsi skupej naredit za zeleno srce domovine.

Tu bi morala po vseh pravih stati pika in konec, da besedilo dobil težo, da se zamislimo... A doma pač ne gre vse po pravih in štorja se za nas Trilerje še

ni končala. Ku ponavadi, smo v nedeljo zvečer še malo pik'nli. Ja, ni blo lih malo, ku ponavadi... Ma reči ti ne, ko te še razpuščen nedeljski večer že preganja k natempiranemu ponedeljku, da v trebuhu kar malo tišči, v hiši pej diši po domačim noninim kruhi in kolca šalama padju na kosir pred nonotom, glaž vina steče v tadruzga inu cela familija se krega inu smeje okoli velike ovalne mize...

Ma pur smo šli nazaj v Ljubljano... szi črnim za nohti, tistim s Tejce...w

□ Nataša Arčon Triler

AKCIJA „OČISTI-MO SLOVENIJO V ENEM DNEVU,, V NAŠI OBČINI

V lepi sončni soboti se je čistilne akcije udeležilo več kot 400 krajanov vseh treh naših krajevnih skupnosti in s prisotnostjo dokazalo, da kolektivni duh za prostovoljno kolektivno delo še živi v nas.

Koordinatorji akcije so bili mladi Renče-Vogrsko z **Erikom Lasičem** na čelu, za finančno podporo in koordinacijo s Komunalo Nova Gorica ter Dinosom je poskrbela naša občina in za hrano civilna zaščita, ki je s to akcijo preizkusila tudi kapaciteto naše poljske kuhinje v slučaju večje elementarne nesreče.

Ob tej priliki se moram zahvaliti prav vsem našim občanom, da ste se akcije udeležili, Komunalni Nova Gorica in Dinosu, še posebej pa našim avtoprevoznikom, ki so brezplačno odvažali odpadke, traktoristom, športnim društvom in klubom, humanitarnim organizacijam, mladini ter OŠ Renče.

Akcija je popolnoma uspela. Ostalo pa je še nekaj zelo velikih divjih odlagališč, ki jih nismo uspeli počistiti, zato smo se dogovorili, da jo bomo v naslednjem letu ponovili.

□ Podžupan Radovan Rusjan

DAN UPORA PROTI OKUPATORJU

V počastitev dneva Osvobodilne fronte ali Dneva upora proti okupatorju 27 april smo se prvič zbrali člani Združenja borcev za vrednote NOB iz Bukovice-Volčje Drage, Renč in Vogrskega.

Na predvečer praznika, smo v kulturnem domu v Bukovici podelili priznanja najzaslužnejšim članom krajevne organizacije iz Bukovice-Volčje Drage in večer popestrili s kulturnim programom kjer je nastopila vokalna skupina Kresnice in moški pevski zbor iz Šempetra pri Gorici.

Po pozdravnih besedah predsednika območnega združenja borcev za vrednote NOB **Vladimirja Krpana** smo podelili priznanja najbolj zaslužnim članom naše organizacije. Priznanja so prejeli:

- **Branko Čevdek**, član odbora in praporščak za vestno in požrtvovalno delo v organizaciji

- **Darjo Pinosa, Cvetko Pregelj** in **Karlo Gregorič**, člani odbora, trije prijatelji, sosedje, ki so s požrtvovalnim delom pri spomeniku na Vidovem hribu in urejanju poti do tega spomenika opravili nešteto ur prostovoljnega dela. Vsi trije so v organizaciji vedno pripravljene sodelovati pri vseh aktivnostih. Cvetko pa je bil v preteklosti vrsto let tudi praporščak.

Po prireditvi v dvorani Kulturnega doma smo skupaj odšli na pohod na Vidov hrib. Ustavili smo se pri spomeniku v Bukovici in se poklonili spominu padlim. Pot smo nadaljevali po Volčji Dragi k spomeniku na Svečeričevem hribu. Tam je predsednica KS Vanda Ožbot vsem objasnila, zakaj je bil potreben premik spomenika za nekaj

metrov. V družbi Nejčeve harmonike in baritonista smo se na Vidovem hribu pridružili pohodnikom občine Šempeter-Vrtojba

.Skupaj smo prižgali kres. Kljub slabemu vremenu dobre volje ni manjkalo.

☐ Karmen Furlan, foto: Bogo Rusjan

RDEČA NA VELIKEM VRHU

1. MAJA 2010

Sedel je pred hišo in brskal s palico kamenčke pred sabo, vendar se tega najbrž niti ni zavedal, kajti zdelo se mi je, da je globoko zamišljen. Ko sem stopil predenj, se je stresel, me pogledal in takoj nato vstal. S težavo, vendar odločno in z nepojmljivo notranjo energijo.

„Si jo videl? Pridi, poglejva jo! Od nas se lepo vidi.“ In se je odpravil. Opirajoč se na palico

je s težavo prestavljal nogo za nogo. Pravzaprav se je ob vsakem koraku nekako zavrtel okoli palice. Videlo se je, da je za tako gibanje potreben silen napor, kajti noge so težko prenašale teža telesa. Vedno, ko sem ga obiskal, je nekako jezno gledal in kakšenkrat zagodrnjal: „Kako bi rad kaj delal! Koliko dela je, jaz pa tako...!“ In včasih se je prav tresel od jeze in razburjenja. Ampak danes! Šel je tako hitro, da sem se ustrašil, da bo padel.

„Ma saj ni treba, kaj se boste matrali, saj vem, saj sem jo videl!“ sem mu prigovarjal, vendar se je naredil, da ne sliši.

Prišla sva na vogal hiše, mimo garaže in lope za drva.

„Od tu se najlepše vidi, kako plapolata nad Velikim vrhom! Rdeča, danes za prvi maj! Tako kot leta triinštiridesetega. Zraven sem bil, veš, ko smo jo razobesili prav tam, kjer visi danes. In je visela cel dan, čeprav so karabinerji in ne vem še kdo noreli od besa. Šele zvečer so jo sneli, ker so bili prepričani, da je minirana. Tako je tudi strah pomagal pri počastitvi delavskega praznika.“ Bil je vidno ganjen. Zdelo se mi je, da ima solze prav na koncu, vendar sem vedel, da tega ne bi priznal.

„Kam pa ste jo obesili, saj takrat ni bilo dreves na gmajni?“

„Da, gmajna je bila popolnoma gola. Ponoči smo nesli na vrh štiri dolge kole. Tri smo zvezali v piramido, ki je držala najdaljšega v sredini, na njem pa je bila velika rdeča zastava. Veš, ponosen sem na to, za kar sem se boril in ves čas življenja v socializmu sem čutil, da imam kot delavec častno mesto v družbi, dostojanstvo in enakopravno vsem ostalim. In brez tega tudi v bodoče ne bo dobrega!“

▣ Iz renčanščine prevedel in zapisal
Miran Pahor

KRESOVANJE NA VOGRSKEM

Vsem je že dobro znano, da je na Vogrskem na predvečer praznika dela živahno in veselo. In nič drugače ni bilo niti letos. Kulturno-turistično društvo Vogrsko in njegovi člani so za letošnje kresovanje pripravili pestro dogajanje ter krajanom in mimoidočim ponudili nekaj novosti.

18. uri s pripravo mlaja in pletenjem venca. Pri delu je zbrane s pesmijo odlično zabaval harmonikar Simon, kasneje pa tudi domači pihalni orkester. Dogajanje se je sprva odvijalo na ploščadi pri združenem domu, kjer je bilo poskrbljeno tudi za pijačo ter za odlično Suzanino firtaljo in palačinke. Okrog 21. ure pa smo se vsi skupaj pomaknili na križišče pri avtobusni postaji,

kamor se je postavilo oziroma dvignilo mlaj, na travniku pod cesto pa so prižgali ogromen prvomajski kres, ki je kljub dežju tlel še nekaj dni zatem. Zabava s petjem in druženjem se je potem nadaljevala še dolgo v noč...

Klapa Kumpanji iz Blata na Korčuli napolnila in navdušila dvorano v Bukovici

LJUBEZEN PO DALMATINSKO

»Obstaja nekakšna skrivna zveza,« je o navdušenju Dalmatincev za Slovenijo in ljubezni slovenske publike do dalmatinske glasbe dejal vodja klape Kumpanji Janes Vlašič. Ta skrivna zveza je svojo moč pokazala tudi predzadnjo majsko soboto v Bukovici, ko je polna dvorana iz srca in naglas pritegnila vokalni zasedbi iz mesta Blato na otoku Korčula.

»Ko pridemo v Slovenijo, se počutimo kot doma. In kar težko nam je, ko moramo zapustiti te kraje,« pravijo pevci iz klape Kumpanji, ki so v preteklih letih prekrizali našo državo po dolgem in počez. Tokrat so se ustavili v Bukovici, Vipavi in Tolminu. Klapa Kumpanji je nastala leta 1995, kar pomeni, da letos praznujejo 15-letnico, ki jo bodo v juliju obeležili s slovesnim koncertom in izidom nove zgoščenke. V desetletju in pol so nanizali na stotine nastopov po svoji in sosednjih državah, pa tudi širom po Evropi, denimo v prestolnici Evropske unije, Bruslju. Na odru so delali družbo nekaterim velikanom hrvaške glasbe, kot so, na primer **Jasna Zlokić** ali **Jasmin Stavros**, s katerim bodo letos ponovno nastopili v Cankarjevem domu. Klapa, v kateri je devet članov, na odru v Bukovici se jih je predstavilo osem, ni profesionalni sestav. Vsi pevci hodijo v službo: med njimi so delavci v ladjedelnici, vino-

gradniki, uslužbenci. Družita pa jih ljubezen do glasbe in redko, neminljivo prijateljstvo, ki, kot pravijo, prenese vsak, pa še tako glasen prepir.

Ubranstvo, usklajenost, natančnost v izvedbi, kakovostni vokali, pristen in prisrčen stik s publiko so lastnosti, s katerimi se je klapa Kumpanji izkazala tudi na odru v Bukovici. Poleg dobro znanih in težko pričakovanih dalmatinskih klasik, so pevci, a capella in ob spremljavi kitar ter mandolin, izvedli tudi niz morda nekoliko manj poznanih, a zato tudi manj oguljenih in obrabljenih skladb iz zakladnice ljudske in sodobne popularne dalmatinske glasbe.

V prvi polovici julija bodo v mestu Vela

Luka na Korčuli priredili glasbeni dogodek pod naslovom Slovensko-dalmatinski zvoki. Nekateri od slovenskih glasbenikov, ki bodo sodelovali v tej kulturni navezi (denimo baritonist **Bojan Planinšček**, harmonikar **Nejc Vrtovec** in drugi) so se za pokušino in napoved v sozvočju s klapo Kumpanji predstavili tudi v Bukovici.

Sobotni večer se je tako zaokrožil s toplimi čustvi in prijetnimi obeti. In povsem v skladu z besedami Janesa Vlašiča, ki na vprašanje, kako bi opisal svojo klapo, če bi lahko navedel le eno, najbolj prepoznavno značilnost sestava, odgovarja: »**Kumpanji je ljubezen.**«

Foto: Bogo Rusjan

KONCERT PESMI 1. IN 2. SVETOVNE VOJNE

Moški pevski zbor PROVOX je na predvečer Dneva zmage nad nacifašizmom 8. maja priredil koncert pesmi, ki so spremljale trpljenje, boje in zmage v 1. in 2. svetovni vojni.

Koncert se je odvijal v prenovljeni dvorani Kulturnega doma v Bukovici pred številnim občinstvom, ki je napolnilo dvorano.

Scenografijo, režijo in postavitve na odru je spretno izpeljal priznani in poznani dramski igralec **Radoš Bolčina**, doma iz Šempetra pri Gorici, ki je tudi doživeto recitiral Gregorčičevo pesnitev Soči in spretno vodil pevski večer.

Moški pevski zbor PROVOX, ki prepeva že od leta 1986, je svoj nastop pripravil v duhu naslova pevskega koncerta. Prvi del je bil posvečen prvi svetovi vojni in drugi del drugi svetovni vojni.

Poslušalci smo začeli nabirati koncentracijo

ob prvi pesmi Žirovnik-Marolta Mal postoj in jo stopnjevali, tako kot zbor, vse do nam dobro znane Prelovčeve Oj Doberdob.

Toda drugi del koncerta, poslušalcem nekoliko bližje za ušesa in srce, je izzvenel

polno in umetniško dovršeno od pesmi Kuharja Jutri gremo v napad, do Primorske himne Vstala Primorska. Vmes pa so nas presenetili in razveselili tudi gostje večera in sicer **David Šuligoj** (harmonikar), **Marko Kodelja** (violinist), izreden tenorist iz odličnega glasbenega gnezda **David Čadež** in presenetljivo dobra recitatorka in pevka **Vladka Gal**. David Čadež je zapel pesmi Pobč' sm' star in Počiva jezero v tihoti in to tako, da bi tudi tisti brez posluha najraje pritegnili zraven, vsem nam so se pa naježili lasje. Bilo je enkratno!

Vladka Gal je občuteno recitala pesmi Ka-juha: Samo en cvet, Bosa pojdiva dekle ob sorej in Materi padlega partizana. Nekoč in nekje smo že slišali peto recitacijo Alojza Gradnika Mati piše pismo belo, toda Vladka je tej izpovedi dodala dušo in prijeten glas. Večer je izzvenel veličastno in napolnil naše duše s srečo in upanjem, da vse le ni bilo zaman.

O umetniški plati zborovskega petja pa samo beseda, ki poudarja neukost in skromnost:

bili smo zadovoljni, da smo vam prisluhnili in z nestrpnostjo pričakujemo naslednji umetniški večer pod taktirko **umetniškega vodje Ivana Mignozzija**.

□ Katjuša Žigon

ŠOLSKI PIHALNI ORKESTER VOGRSKO

Šolski pihalni orkester Vogrsko je s prvomajsko budnico zakoral v topli maj, v deževnih dneh pa smo z našimi predstavitvami navduševali učence bližnjih osnovnih šol.

Pravih koncertih, smo začeli s koračnico, Soglijevo Luno, nadaljevali s koncertnima skladbama The last to defend avtorja Davida Shafferja in Waigneinovo Little concerto s solisti. Tako kot na pravih koncertih smo naredili odmor, med katerim nam je zaigrala učenka prvega razreda naše godbeniške šole Meta Vodopivec. Drugi del koncerta je sestavljen iz lahkotnejšega programa, zaigrali smo skladbe: Peter Gunn, Sister act- I will follow him, Meet the Flintstones, Trumpet rock in The police academy march. Te skladbe ponavadi najbolj pritegnejo poslušalce. Ob ritmih Robleka pa so skupaj zaplesali otroci iz vrtca in učenci do petega razreda osnovne šole. Ob takem navdušenju smo se tudi mi prijetno počutili.

Zadnje nedelje v maju smo nastopali v Prvačini, na prireditvi Pozdrav poletju.

Člani Šolskega pihalnega orkestra Vogrsko veliko vadimo, toda naše vaje in nastopi se ne končajo z zadnjim taktom, ampak se družnje vedno razpotegne s prijateljskimi klepeti in igranjem nogometa v smeju in dobrem vzdušju. Veliko zaslug za vse to gre tudi našemu dirigentu Tomažu Škamperletu, ki res zna delati z nami.

Naš program je pester čez celo leto. V juniju bomo gostovali v Proseku, v Italiji, nastopili bomo na krajevnem prazniku.

□ Nuša Hvalica, Foto: Nuša Hvalica

Prvomajska budnica Šolskega pihalnega orkestra Vogrsko se je po različnih krajih naše občine slišala v dopoldanskih urah drugega maja. Prebujali smo na Vogrskem, Volčji Dragi, Bukovici in Renčah. Na prizoriščih smo bili lepo sprejeti, še posebej pa bi se radi zahvalili krajanom v Merljakih, ker so nas pričakali v velikem številu in nas lepo pogostili.

Maja smo se predstavili na Osnovni šoli Šempeter, podružnica Vrtojba, teden dni kasneje pa na Osnovni šoli v Renčah ter na podružnici v Bukovici. Prejšnja leta smo na podobnih nastopih dali poudarek na predstavitvah posameznih instrumentov. Letos pa smo naš program prenovili.

Poudarek smo naredili na spoznavanju koncerta in pravih obnašanja. Tako kot na

TEKMOVANJE MLADIH SLOVENSКИH GLASBENIKOV

Tudi letos so se učenci **Godbeniške šole Vogrsko** udeležili tekmovanja mladih slovenskih glasbenikov in ponovno dosegli odlične rezultate. Na regijskem tekmovanju v Gorici je saksofonistka **Petra Jarc** v 1A kategoriji dosegla zlato priznanje, **Andrej Gregorič** pa zlato v 1B kategoriji in se tako uvrstila na državno tekmovanje. Državno tekmovanje je potekalo marca v Velenju, kjer je Petra dosegla srebrno priznanje s posebno nagrado za najbolj perspektivnega mladega glasbenika v kategoriji, Andrej pa je dosegel bronasto priznanje. Oba mlada saksofonista se izobražujeta pod mentorstvom **Tomaža Škamperleta**.

Čestitamo obema tekmovalcema in mentorju.

☐ Nuša Hvalica
Foto: Nuša Hvalica

PRVOMAJSKA BUDNICA

Prvomajska budnica Šolskega pihalnega orkestra Vogrsko se je po različnih krajih naše občine slišala v dopoldanskih urah drugega maja.

LJUBITELJI GLASBE POZOR!

Pihalni orkester Vogrsko vabi vse otroke, ki jih zanima igranje instrumentov v pihalnem orkestru, da se vpišejo v godbeniško šolo, ki deluje pod okriljem Pihalnega orkestra Vogrsko. Vpisovali bomo otroke letnik 1998- 2002 in sicer na: pihala (flavta, klarinet saksofon), trobila (trobento, rog, pozavno, tenorsko, baritonsko in basovsko tubo), ter tolkala (mali boben, baterija).

Nove člane bomo vpisovali **do konca junija 2010**. Ker je število novih članov omejeno, prosimo, da se čim prej prijavite.

Prijave zbirata:

- Dirigent Tomaž Škamperle
tel. št.: 041 382 453
- Predsednik Miloš Gregorič
tel. št.: 040 363 387

VABLJENI!

VEČER PESMI, POEZIJE IN PLESA

Ni življenja brez sonca,
brez druženja,
prijateljev in petja.

Z zadovoljstvom se oziram nazaj na otvoritev prenovljenih dvoran v Kulturnem domu v Bukovici. Otvoritev prenovljenih dvoran in praznovanje občinskega praznika naše občine sta pripomogla k prazničnemu vzdušju.

Upokojenci iz Bukovice in Volčje Drage smo na dan upora proti okupatorju, 27.aprila pripravili pester večer pesmi, poezije in plesa. Po pravici povedano ni bilo enostavno pripeljati v Bukovico več kot 70 nastopajočih. Sestavljali smo program, da bi zadostil vsem gledalcem.

S Šentviške planote nas je pozdravila s plesom folklorna skupina Ivan Laharnar-Planota.

Tamburaški orkester Danica iz Dobravelj je iz svojih tamburic izvabljal najnežnejše zvoke in melodije.

Prijetno so nas presenetili pevci ljudskih pesmi iz Lokovca, ki so nam zapeli pesmi, ki so jih včasih pele naše none.

Mešani pevski zbor Sontius iz Solkana nam je dal vedeti, kaj pomeni ubrano zborovsko petje, ki zveni naravnost angelsko.

Moški pevski zbor Lijak Vogrsko 1883 je zadonel čisto po moško, še posebej, ko so ob zaključku večera zapeli našo primorsko himno Vstajenje Primorske.

Ni kaj reči, po vedrih obrazih sodeč je bilo očitno, da so ljudje v novi dvorani uživali v glasbenem večeru in bili dobre volje in zadovoljni.

Zadovoljni smo bili tudi organizatorji, pa čeprav malce utrujeni, a se je trud izplačal in se je bilo vredno potruditi. Dobro namreč vemo, da ni življenja brez druženja, prijateljev, dobre glasbe in petja.

□ Renata Tischer
Foto: Bogo Rusjan

GOTARDOV KONCERT NA DVORCU VOGRSKO

Moški pevski zbor Lijak 1883 Vogrsko pod vodstvom Maje Sirk je s pesmijo popeljal po prelepi domovini in navdušil številno občinstvo

Četrto nedeljo v maju je na dvorcu Vogrsko, tako kot že mnogo let, ponovno zadonela pesem. Gotardov koncert domačega Moškega pevskega zbora Lijak 1883 Vogrsko je tradicionalen .Pomeni pevski praznik za Vogrsko in vse ljubitelje zborovskega petja.

Kako tudi ne, saj je pesem vogrinskih pevcev odmevala že pred več kot sto leti, s čimer se je zbor zapisal kot drugi najstarejši pevski sestav v Sloveniji. Za leto starejši je le zbor Lira iz Kamnika, s katerimi so vogrinski pevci pobrateni in tudi prijateljsko sodelujejo.

Priprave na letošnji Gotardov koncert so bile še posebno temeljite in tudi prežete s čustvenim nabojem. Pevci so ga namreč posvetili spominu na svojega dolgoletnega člana, lahko rečemo duhovnega vodjo, Darka Šuligoja. Pred letom dni smo se v teh junijskih dneh morali sprijazniti z njegovim odhodom.

Vsakdo s svojim življenjem in delom pusti sled. So pa ljudje, ki zapustijo globoke in trajne sledi. Ne samo v ožjem prostoru, pač

pa mnogo dalj od kraja, v katerem živijo. Darko Šuligoj je bil zapisan petju. S predanostjo, natančnostjo, delavnostjo in pogledom čez ozko začrtane meje, je vedno znova znal vzbuditi željo in potrebo po preseganju povprečnega. Pri tem pa nikoli pozabil, da je petje v prvi vrsti hrana za dušo, način življenja in vezno tkivo druženja. Tudi vsakoletni majski Gotardov koncert je vzniknil v njegovih mislih in kaj hitro prerasel v pevski praznik na Vogrskem.

Praznik je bil tudi v nedeljo, 23.maja. še posebno zato, ker so se domačim pevcem na koncertu pridružili imenitni pevci Goriškega okteta Vrtnica, ki združuje izbrane pevce

širšega goriškega prostora. Sestav se uvršča v sam vrh tovrstnih sestavov v domovini. Prejel je številne nagrade in priznanja, svojo pesem pa ponesel tako rekoč po vsem svetu. Pobudnik in ustanovitelj okteta je bil Darko in v njegovo delovanje z delom in petjem vtikal zlato nit.

Pevci domačega zbora in Goriškega okteta Vrtnica so za Gotardov koncert pripravili vsak svoj izboren program in navdušili. Zatem pa s skupnim nastopom s pesmijo napolnili kraj in čas in se tako poklonili spominu svojega pevskega tovariša in občinstvu priredili nepozabno doživetje. Pesem in spomine smo zagotovo vsi odnesli s seboj in pomenili nam bodo vzpodbudo in navdih za ustvarjanje v prihodnje.

□ Ingrid Kašča Bucik
Foto: Maja Orel

Domači pevci in pevci Goriškega okteta Vrtnica so ob druženju v zelenem objemu parka pred dvorcem Vogrsko po koncertu skupaj peli še dolgo v noč.

REVIJA OTROŠKIH IN MLADINSKIH PEVSKIH ZBOROV GORIŠKE 2010

Glasba in petje mladim veliko pomeni. Z njo življenje se začne in nikdar ne zamre. Ob pesmi minejo skrbi in dan se lepši zdi. Mladost je sreče čas. Otroška igrivost se skozi petje, igranje na instrumente in gibanje ob glasbi odraža na poseben način.

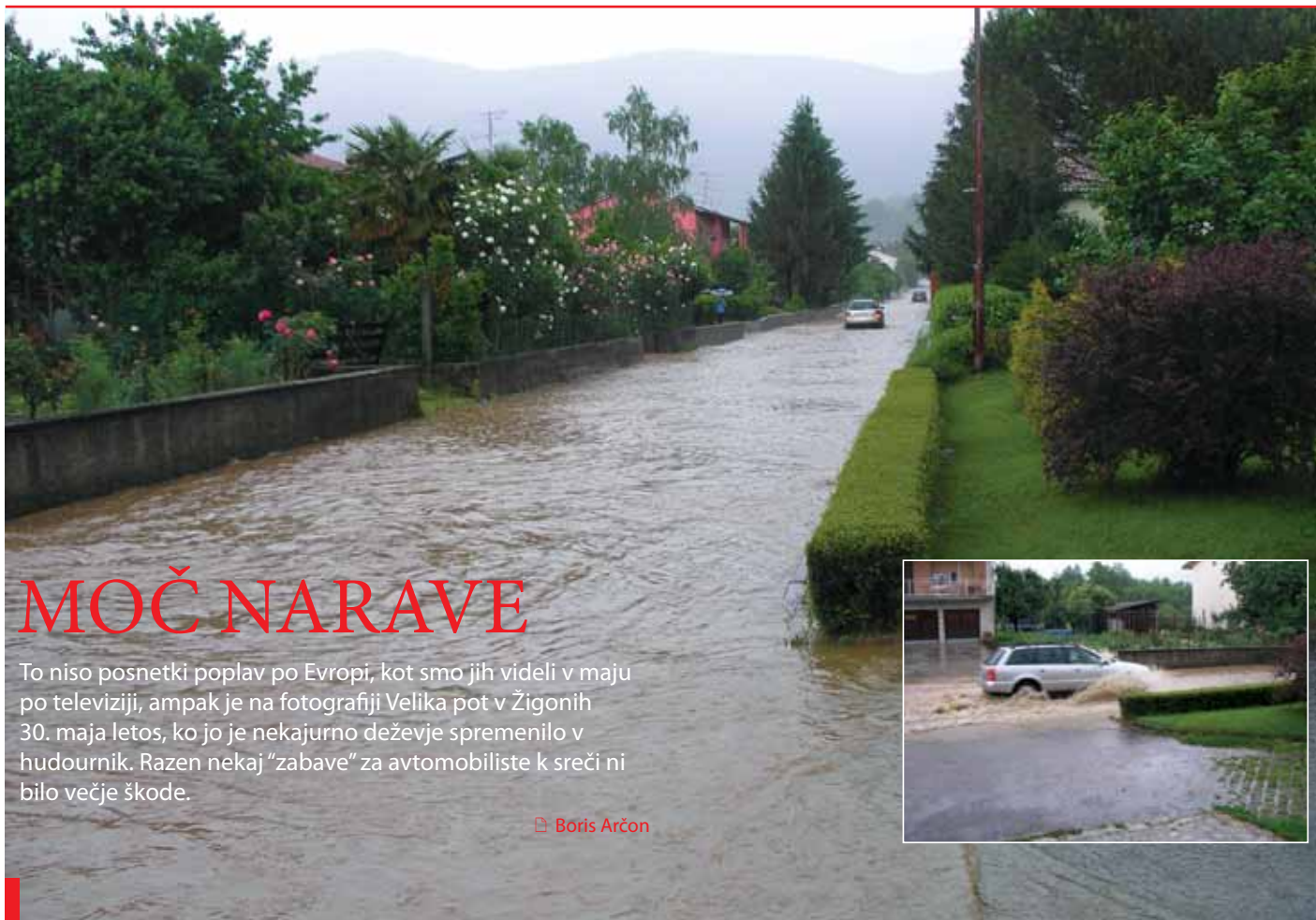
8. aprila so mladi pevci iz osnovne

šole Renče in podružnične šole Bukovica zapeli na pevski reviji **Naša pomlad 2010 – Revija otroški in mladinskih pevskih zborov Goriške**.

Zapeli so pod vodstvom **zborovodkinje Nataše Domazet**. Za klavirjem je otroški in mladinski zbor spremlja-

la učenka devetega razreda **Patricija Bratuž**. Glasbeno spremljavo so oblikovali še : Matic Vrtovec(kitara), Eva Fon(ksilofon), Anja Čotar(ksilofon), Vasja Drnovšček(boben), Janja Kobal (metalofon), Mija Lipušček(metalofon), Ula Zorn in Maja Milatović(zvončki), Nina Pestelj (činele).

□ **Nataša Domazet**

MOČ NARAVE

To niso posnetki poplav po Evropi, kot smo jih videli v maju po televiziji, ampak je na fotografiji Velika pot v Žigonih 30. maja letos, ko jo je nekajurno deževje spremenilo v hudournik. Razen nekaj "zabave" za avtomobiliste k sreči ni bilo večje škode.

□ **Boris Arčon**

SREČANJE KRVODAJALCEV V BUKOVICI

Prenovljena dvorana v kulturnem domu v Bukovici je ob zaključku tedna Rdečega križa 14. maja letos gostila krvodajalce Območnega združenja Rdečega križa Nova Gorica, ki pokriva območje šestih občin in sicer Nova Gorica, Miren-Kostanjevica, Brda, Kanal, Šempeter-Vrtojba in Renče-Vogrsko. V letu 2009 se je na krvodajalske akcije odzvalo 2962 krvodajalk in krvodajalcev, kar 183 krvodajalcev pa je kri darovalo prvič. Zahvaljujoč podpori tisoče prijavljenih krvodajalk in krvodajalcev letno v Sloveniji ohranjamo samozadostnost preskrbe z zdravo in varno krvjo.

Srečanja se je udeležilo preko 250 zvestih krvodajalcev. Vse zbrane je pozdravil župan Občine Renče – Vogrsko Aleš Bucik, slavnostni govornik pa je bil predsednik RK Nova Gorica, Dušan Ambrožič. V svojem govoru je poudaril pomen krvodajalstva in zadovoljstvo, da kljub neprijaznim gospodarskim razmeram, recesiji in slabšemu gmotnemu položaju večine prebivalstva humanost, dobrodelnost in skrb za sočloveka nista upadli. Povedal je tudi, da imajo nekateri delodajalci vedno manj razumevanja za izostanek delavcev zaradi krvodajalskih akcij, iz česar lahko sklepamo, da je interes kapitala danes močnejši in pomembnejši kot zagotavljanje minimalne zdravstvene varnosti za bolnike. Rdeči križ Slovenije je že večkrat seznanil tako sindikate kot združenje delodajalcev Slovenije s težavami, ki jih imajo krvodajalci z odhodom na krvodajalsko akcijo in zato pričakujemo, da se bodo te stvari

čim prej uredile. Še enkrat se je krvodajalcem zahvalil za njihova plemenita dejanja in vsem prisotnim zaželel, da bi tudi v prihodnosti ostali zvesti krvodajalci. Po kratkem nastopu učenk osnovne šole in po komediji »Krpan versus Brdavs« so bila podeljena priznanja-plakete za 25, 50, 60, 70, 80, 90 in 100 krat darovano kri.

Plakete za 25 krat darovano kri je podelil sekretar RK Nova Gorica Aleš Markočič, za 50 in 60 krat darovano kri župan Aleš Bucik, za 70 in 80 krat darovano kri vodja oddelka za transfuziologijo šempetrške bolnišnice doktor **Janka Černe** in za 90 in 100 krat darovano kri predsednik RK NG Dušan Ambrožič.

V letih 2008 in 2009 so številko 100 pri darovanju krvi dosegli Boris Humar, Srečko Uršič, Branko Pavletič in Stojan Zorzut.

Prav na dan srečanja krvodajalcev je kri stotič daroval Silvan Pušnar. Poleg priznanja je prejel tudi »Krvodajalsko torto«, ki mu jo je izročil župan Občine Renče Vogrsko Aleš Bucik.

Po končanem programu smo se krvoda-

jalci in gostje še nekaj časa zadržali ob zakuski in sproščenem klepetu in tudi »krvodajalska torta« nam je teknila, saj jo je Silvan Pušnar nesebično – kot se za krvodajalca spodobi - razdelil.

Območno združenje Rdečega križa Nova Gorica in krajevna organizacija Rdečega križa Bukovica-Volčja Draga se zahvaljujemo Krajevnim skupnostim Bukovica-Volčja Draga, da nam je omogočila brezplačno uporabo dvorane oziroma prostorov v Kulturnem domu ob pripravi srečanja krvodajalcev.

Albinca Pisk

ANICA ŠPACAPAN BO PRAZNOVALA 94. ROJSTNI DAN

Anica pred odhodom v taborišče in 94. rojstni dan Anice Špacapan

Gospo Anico sem spoznala že pred leti. Njen topel nasmeh, vedro obličje, njene stare viže, ki jih ob vsaki priložnostih zapoje s svojim zvonkim glasom, niso nikoli izdale, kaj vse je prestala. Potem sem od domačih le zvedela za križev pot, ki ga je prehodila vse od svojega rojstva - begunstva med prvo svetovno vojno, povratka, trpkega otroštva sirote brez mame pri tujih ljudeh, nemške aretacije v Tržiču, **Coronea, strašne Rižarne, nemških taborišč Ravensbrück in Belzig, predolgega pohoda proti domu, ko so sledi poti in krajev, skozi katere se je vračala, že skoraj zabisane.**

Anico sem obiskala doma **pri Merljakih**, da bi dopolnila še nekatere dogodke iz pripovedi o njenem življenju. Živi s svojo starejšo hčerko Cvetko in njeno družino. Pravnuka Žan in Hana ji vlivata življenjsko moč in pogum. Z njima se veseli, jima pripoveduje pravljice in prepeva. Zdi se, kot da pesem boža njeno dušo. Družina lepo skrbi zanj, radi jo imajo. Ampak njo ni težko imeti rad, ker je hvaležna in spravljava, izžareva optimizem in zdravo gledanje na svet ter na prehojeno pot. Skrb in naklonjenost domačim vrača s petjem in radoživostjo. Takole je povedala Cvetka:

»Ko sem mami pretekle dni po koščkih prebirala njeno zgodbo v želji, da bi še kaj do-

dala, mi je zaupala:» Teško mi je poslušati, boli, zelo boli... Jaz sem že dovolj povedala. Zdaj berite vi, da boste vedeli, kaj se je dogajalo, kaj smo pretrpeli. To je za vas, za bodoče rodove.«

Kasneje je Anica le izrazila željo, da bi iz njene zgodbe naredili drobno knjižico, ki bo dragocen spomin potomcem. Res so te zgodbe kot kamenčki, ki tvorijo pisan mozaik, nedoumljivo in tragično podobo dogajanj dvajsetega stoletja, ki sta ga pustošili vojni, revščina, trpljenje, srhljivi spomini na prestalo gorje, še najbolj pa nerazumevanje domačega okolja. Trpini, ki so se vrnili iz pekla nemških taborišč, so večinoma doživeli, da jim domači in širše okolje niso niti znali niti želeli prisluhniti. »Saj ne more biti res, kar pripovedujete,« so pogosto komentirali. Mnogi so tedaj utihnili in odnesli v grob svoje boleče in trpke spomine.

Ko sem jo vprašala, če si je želela še enkrat videti Nemčijo in tiste kraje, kjer je prestajala toliko hudega, mi je odvrnila, da se ni nikoli hotela podati tja gor, da je bilo prehudu. Nato je še pripomnila: *»Naj gredo tisti, ki ne vedo in ne verjamejo, kaj se je tam dogajalo in niso trpeli tako kot mi. Ne, jaz si nisem nikoli želela obiskati tiste strašne kraje. Ne morem preboleti tistih grozot. Včasih se sprašujem, le zakaj sem tako trpela.«*

Hvaležna sem Anici za njeno pričevanje, saj nam je odstrla še en pogled na okrutni čas, ki je bil po vojni predolgo zamolčan, prestalo trpljenje žrtev holokavsta pa po krivici omalovaževano.

Človek se ji lahko le čudi, kako je ohranila vse do danes, ko se bliža 94 letom, svojo pokončno držo in zdravje. Res jo pesti naglušnost, a na srečo ji novi slušni aparat odlično služi. Duhovno moč in modrost starke izžareva tudi njen prešeren značaj ter urejen zunanji videz. Njena vrlina sta podedovani in privzgojeni skromnost ter ponižnost. In v tem je skrivnost njenega duševnega ravnovesja, poguma in neverjetne trdoživosti.

Iz zgodbe:

»Dragi očka, sestre, bratje, v Nemčijo gremo ...«

□ Tina Ščuka

JUBILANTKA V OBČINI RENČE - VOGRSKO

Na Vogrskem je dne 17. maja praznovala 90 let **Antonija Fornazarič** – Tonka. Ob tej priliki so jo obiskali Vogrinski pevci in jo razveselili s številnimi pesmimi. Vsem, ki so jo prišli obiskat in ji čestitat, se lepo zahvaljuje.

□ Marko Petrovčič

Antonija Fornazarič – Tonka

OBISKALI SMO STARANZANO

25. aprila Italija praznuje zmago nad nacifašizmom in na ta dan ANPI-An-tifašistična zveza partizanov Italije iz Staranzana povabi prijatelje iz pobratenih Renč in iz Občine Renče - Vogrsko na praznovanje v Staranzano.

Delegacijo so letos sestavljali predstavniki KO ZB za vrednote NOB Renče, predstavniki Društva upokojencev in predstavniki KO Rdečega križa Renče ter predstavniki KS Renče in občine. V imenu vseh je prisotne pozdravila **Katjuša Žigon**, ki je poudarila pomen svobode, svobode kulture, svobode jezika in pravice do dela. Tako kot vedno je druženje s prijatelji iz Staranzana potekalo v prijateljskem in prisrčnem vzdušju. Samo skromna pripomba: Italijani, ki so drugo svetovno vojno izgubili, praznujejo zmago nad nacifašizmom kot državni praznik, Slovenci, ki smo to borbo krvavo izbojevali pa.....???! Vsa demokratična Evropa se je temu spominu poklonila na tak ali drugačen način.

□ K.Ž., foto: Jurij Tomšič

ZA DOBRO POČUTJE STAREJŠIH KRAJANOV

V nedeljo, 16. maja, se je v kulturni dvorani v Renčah zbralo nekaj čez sto starejših krajanov nad 70 let, domačinov iz Renč in Oševljeka.

Namen srečanja, ki ga je organiziral **Krajevni odbor Rdečega križa Renče**, je bil prijetno druženje, kramljanje in sprostitve v nedeljskem popoldnevu.

V začetku je vse zbrane pozdravila predsednica KORK Renče, **Rožica Žvanut**. Sledil je nagovor **Dušana Ambrožiča**, predsednika Območnega združenja Rdečega križa Nova Gorica. Navzoče sta pozdravila še predsednica KS Renče **Alenka Gregorič**

ter podpredsednik društva upokojencev **Ivan Pregelj**. S kulturno- zabavnim programom so se odrezale članice Krajevnega odbora RK Renče: **Kristina Fajt, Miranda Gorjan, Majda Vodopivec in Marija Zorn**. S šaljivimi skeči so vse navzoče na-

smejale in jih pozabavale. Med pogostitvijo sta za prijetno vzdušje poskrbeli še **Monika Kogoj**, z igranjem na harmoniko in **Meta Vodopivec** s klarinetom.

Druženje je bilo uspešno, saj so se krajani pozno popoldne zadovoljni razšli.

VRTNICE BURBONKE - PRAVI IZZIV ZA SLIKANJE

V Novi Gorici se že kar nekaj let odvija poseben dogodek - FESTIVAL VRTNIC. V času festivala se zvrsti cela paleta dogodkov zanimivih za ljubitelje cvetja in umetnosti nasploh. Eden teh dogodkov je bil letos EXTEMPORE na temo BURBONKE, ki ga je naša slikarska skupina imela na Kostanjevici nad Novo Gorico, med zidovi frančiškanskega samostana – v vrtu burbonk.

Čeprav nas je slabo vreme kar naprej odganjalo od tega dogajanja, smo v sredo, 12. maja le uspeli v naravi, med vrtnicami, ujeti na platna tisto, kar smo želeli. Otvoritev festivala je bila 14. maja v poslovni stavbi HIT in v okviru tega je bila odprta tudi razstava naših slik. V knjigi vtisov iz te razstave je nanizanih ogromno lepih misli, zahval in pohval, kar nas opogumlja za nadaljnje ustvarjanje.

© Hema Jakin
Foto: Milena Pintar

SLIKARKE NA RAZSTAVI V PASSARIANU

V marcu letos smo si skupaj z mentorico **Jano Dolenc** ogledali slikar-

sko razstavo v **VILI MANIN** v kraju Passarian blizu Palmanove.

VILA MANIN je eden najpomembnejših arhitekturnih spomenikov v Furlaniji. Zgrajena je bila v 17. stoletju po vzoru trga sv. Petra v Rimu. Služila je kot rezidenca zadnjemu dožu beneške republike - Ludovicu Maninu. V njej je bilo svoje čase tudi Napoleonovo poveljstvo. Sedaj pa se tu dogajajo razne kulturne prireditve in razstave znanih umetnikov. V času našega obiska je bilo razstavljenih okrog 120 slik francoskih realistov in naturistov (Courbet, Courot, Daubigny, Millet, Rousseau...), ter impresionistov (Manet, Monet, Sisley, Renoir, Degas, Pissaro). Njihov prvi mož pa je bil seveda Van Gogh. Občudovali smo tudi dela njihovih sodobnikov iz vse Evrope (Poljske, Rusije, Avstrije, Italije...) in Slovenije - Matija Jama, Rihard Jakopič. Vračali smo se polni vtisov in idej za nadaljevanje našega slikarskega programa.

Hvala **Zdenku Zornu** za pomoč pri organizaciji prevoza in naši mentorici Jani za izčrpno razlago ob slikah.

© Hema Jakin
Foto: Igor Gatnik

Skupina renških slikark z mentorico Jano Dolenc pred Vilo Manin v Furlaniji.

VRATA »HIŠE« SO ODPRTA!

Potem, ko je Hiša pravih srečanj zaživela, kot smo si jo želeli snovalci, smo jo 21. aprila tudi svečano uradno odprli in tako počastili projekt, ki bo v Renčah in renško-vogrski občini združeval. Na otvoritvi smo se zbrali vsi, ki smo zasnovali temelje, gradili vsebino, pomagali z evri... Posebej pa se moram ob tej priliki še enkrat zahvaliti vsem mojim kolegom in kolegicam iz Društva upokojencev Renče za nepreštete ure predanega, odgovornega prostovoljskega dela. Pripravljalni vrvež ob tudi uradnem odprtju »Hiše« nas je znova povezal, vrvež ob rezanju traku, v dvorani in na dvorišču pod platanami pa potrdil, da smo na pravi poti; zbrali smo se vsi – podporniki in prijatelji.

Hiša pravih srečanj na »Placu« (Trg 25) v Renčah torej živi. V njej potekajo raznolike organizirane dejavnosti, ki so odprte vsem. Zato, da bi bilo mogoče še neke spletati

nove vezi med generacijami in ustvarjati nove socialne mreže med različnimi rodovi (torej tudi na osebni ravni). Res se dogaja: prihajajo vedno novi ljudje, se spoznavajo, izmenjujejo znanja in izkušnje. Izkazalo se je, da so Renče in Renčani neizčrpen vir bogastva, da se odpirajo in bolj zares spoznavajo bližnje in daljne soseske. Prihajajo tudi sosedje iz bližnjih krajev in včasih je tako izbrisana še kakšna meja v naših glavah.

Naša »Hiša« je veliko vredna zaradi prostovoljstva, ki jo je postavilo in jo drži pokonci. V časih, ko bi radi vsi vse samo tržili, je to posebna dragocenost. Ni čudno, da nam

zato stojita ob strani država in občina, ki prispevata tisti delček materialnih sredstev, da je »Hiša« pospravljena, da je vedno na voljo tudi strokovna pomoč in vez do prave vezi. Cenijo nas tudi vsi, ki so si prišli pogledat to čudo od drugod in jih zanimajo naše izkušnje. Da o zamislih, ki še čakajo na uresničitev, sploh ne govorimo.

Pridite, v Hiši pravih srečanj se ljudje zares srečujemo. Srečati pa je: imeti srečo, da si srečal!

□ Zmaga Prošt

Foto: Alan Podgornik, Tanja Podgornik in Zmaga Prošt

POHOD NA TRSTELJ

Tradicionalnega pohoda na Trstelj se je letos udeležilo veliko ljubiteljev pohodništva.

Predvsem se je na prizorišču dogajanja ob Stjenkovi koči 27. aprila na ta praznični dan, zbralo veliko otrok. Kot vsako leto smo pripravili športne igre za otroke, mladino in odrasle z bogatimi nagradami. Otroci so predvsem uživali v podajanju vodnih balončkov. Starejši pa so se lahko pomerili v vlečenju vrvi in skokih z žogo med kolena. Med prireditvijo je potekal tudi kratek kulturni program v izvedbi članov pevskega zbora Provox. Po koncu športnih iger je sledil družabni del programa s plesom.

□ Boris Pregelj

Foto: Iztok Arčon in Radovan Rusjan

ENERGIJA NA OŠ RENČE

V tednu od 19. do 23. aprila je na OŠ Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče potekal naravoslovni teden dejavnosti. Učenci od 6. do 9. razreda so imeli svojo temo znotraj osnovne teme, ki je bila skupna vsem, in ta je bila **ENERGIJA**.

Šesti razred se je ukvarjal z elektriko. Sestavljali in izpolnjevali so ankete v slovenščini in angleščini ter sestavljali modele električnega toka. Veliko so se naučili o energiji ter delali v skupinah.

Tema sedmega razreda je bila sončna energija. Izdelali so načrte in sončne kolektorje. Pri likovni vzgoji so izdelovali makete

ekološkega naselja. Narisali so tudi klimograme azijskih držav. Da ne bi cel teden samo sedeli, so se v četrtek z medicinskima sestrama učili nordijske hoje, kar so preizkusili učenci vseh razredov v tem tednu. Imeli so tudi izlet v gozd, kjer so spoznavali drevesa. V petek pa so posneli tudi radijsko oddajo o dogajanju na šoli v celotnem tednu in jo predvajali na šolskem radiju. Osmi razred se je v tem tednu ukvarjal predvsem s fosilnimi gorivi. Pri kemiji so na to temo delali poizkuse, katero gorivo se najprej vžge. Pri geografiji so se pri pouku učili o energijskih virih v Ameriki. Pri fiziki so merili temperaturo vode v zamaških iz različnih materialov. Ločevali so odpadke in poskušali izdelati stroj, ki bi jih ločeval namesto nas. Pri slovenščini pa so izvedli okroglo mizo na temo globalnega segrevanja, ki ga povzroča človek s svojim neodgovornim ravnanjem do okolja.

Teden devetega razreda se je nanašal na hrano kot vir energije. Izdelovali so plakate o kmetijstvu v Sloveniji ter kuhali tipične primorske jedi, se učili o zdravi prehrani, pripravljene jedi pa ponudili gostom na pravi degustaciji. V četrtek so govorili o hranljivih snoveh v hrani. Popoldan so pripravili javno tribuno na temo v zdravju je moč, ki so se je udeležili zunanji strokovnjaki, starši in seveda devetošolci. Skratka, ta teden je bil zelo zanimiv, učili smo se drugače in se ob tem zabavali. V tem tednu je našo šolo obiskalo veliko zunanjih gostov, in sicer ravnatelj iz primorske regije, v petek pa so se nam pridružili tudi predstavniki Ministrstva za šolstvo. In potem smo vsi skupaj odšli na zaslužene prvomajske počitnice.

□ Lala Frančeškin, Lirona Bytyqi in Kaja Morando
OŠ Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče 7. a

EVROPSKA VAS 2010

Letošnji 7. maj je bil za tiste šole, ki sodelujejo v projektu Evropska vas, že peto leto zaporedoma, znamenje medsebojnega povezovanja, spoznavanja evropskih držav in njihove kulture, posebnosti, znamenitosti in drugačnosti, ki vsako državo dela posebno in unikatno.

V Novi Gorici sta bili v petek tudi skupinici iz Osnovne šole Renče in iz podružnice v Bukovici. Prva je predstavljala Malto, druga pa Dansko in obe sta se, tako kot vsi osnovnošolci ta dan, odrezali odlično. Vse

stojnice z izdelki, tradicionalno hrano in raznimi tekmovanji za obiskovalce so bile postavljene pred občino, vse skupaj pa so dodatno popestrile predstavitve držav ob fontani, ki niso razočarale prav nikogar. Imeli smo priložnost videti plesalce, igralce in imitatorje, pevce, učenci naše šole pa so za predstavitev Malte pripravili kar radijsko oddajo. Z nekaterimi obiskovalci in ustvarjalci Evropske vasi smo se pogovarjali in jih izprašali tudi za naš šolski radio. Povedali so nam, da so se pri ustvarjanju, učenju in odkrivanju države, ki so jo predstavljali, veliko naučili in da so se seveda zelo zabavali. Projekt je bil kot prejšnja leta v organizaciji

OŠ Milojke Štrukelj uspešno izpeljan. Obiskovalcev je bilo veliko, naklonjeno nam je bilo tudi vreme.

Upamo, da se bo tradicija udeleževanja renške šole na projektu Evropska vas nadaljevala in da bomo tudi mi, skupaj z ostalimi mladimi, lahko prispevali k sodelovanju, medsebojnemu razumevanju in pomoči ter spoznavanju držav Evropske unije. Pravijo, da svet stoji na mladih in mislim, da je Evropska vas pravi projekt za ojačanje stebrov, temeljev in našega znanja ter razumevanja vseh drugačnih in vseh enakopravnih.

□ KATRIN ŽNIDARČIČ 9.a
Foto: OŠ Renče

LETOVANJE OTROK SKUPINE ZVEZDICE

V aprilu so se otroci najstarejše skupine vrtca Renče - skupine Zvezdice, v spremstvu treh strokovnih delavcev podali na prvo izkušnjo brez staršev. Tri dni so preživeli na Medvedjem Brdu.

V prelepem okolju notranjskega hribovja, kjer se oči lahko spočijejo ob pogledu na čudovito zelene bližnje gozdove in travnike, stoji dom Medved. Prijazni strokovni delavci doma in ostalo osebje so poskrbeli, da smo se vsi zelo dobro počutili, čas pa nam je ob zanimivih dejavnostih zelo hitro mineval.

Otroci so obiskali bližnje kmetije, kjer so lahko hranili in pestovali zajčke, si ogledali hlev, občudovali pave in se zabavali ob pogledu na krave in ovce. V učilnici doma so spoznali nenavadne živali, kot je madagaskarski sikajoči ščurek. Podili in lovili smo se po bližnjem sadovnjaku in uživali na sprehodu po gozdu, kjer so otroci navdušeno popravljali zatočišče za živali. Nekateri so

se preizkusili v plezanju po umetni plezalni steni, velik izziv pa je pomenil otrokom tudi spust po Medvedjem žrelu. Ne veste, kaj je to? To je prav poseben tobogan, postavljen v igralnici doma Medved, po kateri

rem se spustite skozi velika medvedja usta. Trije dnevi so hitro minili in prav vsi otroci so bili pravi junaki. Domov smo se vrnili nekoliko utrujeni, vendar polni novih moči in ponosni sami nase.

□ Ariana Oven

ŽABJA ŠOLA V SKUPINI ZVEZDICE V VRTCU RENČE

Že kar nekaj let zapored sem gostja v vrtcu Renče, kamor me povabijo, da otrokom predstavim poklic farmacevta in delo v lekarni. Pogovarjamo se o tem, kako pomembno je, da skrbimo za svoje zdravje, da se gibamo na svežem zraku, da jemo zdravo hrano bogato z vitamini. Skupaj ugotavljamo, kako je v naravi na voljo mnogo rastlin, ki nam pomagajo pri ohranjanju zdravja in skrajšajo bolezen, če nas ta doleti. Letos smo nekoliko več govorili o zdravilnih rastlinah; kako iz njih pripravimo čaj, ga tudi skuhamo in ga z veseljem popijemo.

seznanjeni tudi naši najmlajši, zato se vabilu zaposlenih v vrtcu vedno rada odzovem.

Sicer pa za zdravje svojih otrok največ naredimo tako, da sami zdravo živimo, saj se otroci vsak dan zgledujejo po nas.

Na našem aprilskem srečanju, ki je potekalo v sodelovanju s podjetjem Farmedica in lekarno Nova iz Šempetra pri Gorici pa smo imeli Žabjo šolo – šolo kašlja. Pogovarjali smo se o tem, kaj je potrebno storiti, da bi bili zdravi, in kaj storimo takrat, ko že zbolimo. Otroci so zelo lepo sodelovali. Veliko vedo o zdravem načinu življenja, pa tudi to, da se zdravila dobijo v lekarni, da prehlad lahko premagamo s počitkom in pitjem čajev. Govorili smo tudi o tem, kako se obnašamo, kadar zbolimo, kako je pomembno, da kihamo in kašljamo v rokav ali robček in da si pogosto umivamo roke. Gospa Danica iz podjetja Farmedica je otrokom podarila napihljivo žabo in pobarvanko ter veliko kartonasto hišico, v kateri se lahko otroci igrajo, v njej pa je našla dom tudi žabica. Otroci so na podlagi vtisov narisali čudovite risbice, ki krasijo lekarno Nova v Šempetru. Za svoj trud in znanje so dobili diplome o opravljeni Žabji šoli.

Vloga farmacevtov ni samo v tem, da izdajamo zdravila, ampak tudi ta, da izvajamo preventivne dejavnosti. Prav je, da so s tem

Janja Hočevnar Arčon, mag.farm.,
Lekarna Nova Šempeter

MEDNARODNI SPUST PO REKI VIPAVI

Na muhasto, deževno in precej hladno nedeljo 18. aprila je kajakaška sekcija zgladno organizirala že 15. tradicionalno mednarodno prireditel Spust po reki Vipavi.

Vreme je bil tudi glavni vzrok majhne udeležbe ljubiteljev te dejavnosti iz Slovenije in iz sosednje Italije. Kljub majhni udeležbi ljubiteljev tega športa z obeh strani meje je prireditev lepo uspela.

□ Boris Pregelj

USPEŠNO NADALJEVANJE TEKMOVANJ

Mladi kotalkarji uspešno nadaljujejo tudi letošnjo sezono.

V nedeljo, 11. aprila se je odvijal tradicionalni, 17. mednarodni pokal Renč. Udeležili so se ga tekmovalci iz Slovenije, Italije in Hrvaške. Tekmovanje je potekalo v kratkih in dolgih programih ter med športnimi pari.

Domačini so osvojili kar 14 odličij, od tega pet zlatih (**Žanet S., Vanessa Š., Ana T., Danaja Č.** in **Lucija M.**) šest srebrnih (**Matej O., Ivana Š., Jan K., Tanita Kaja Č., Meta A.** in športni par **Ana** in **Jan** in tri bronasta (**Matija M., Neža P.** in **Tjaša Z.**). 24. in 25. aprila je Klub za umetnostno kotalkanje iz Nove Gorice organiziral tudi tradicionalno, letos že 31. tekmovanje Goriška vrtnica.

Renški kotalkarji so dobili dve zlati odličji (**Žanet S.** in **Ivana Š.**), dve srebrni (**Tanita Kaja Č.** in **Danaja Č.**) ter bronasto (**Matej O.**).

Isti vikend je v Bologni, kot vsako leto, potekalo eno najpomembnejših tekmovanj med plesnimi in športnimi pari v umetnostnem kotalkanju. Renške barve sta zastopala Ana in Jan in se uvrstila na peto mesto, kar je za mlada tekmovalca lep uspeh. Najpomembnejše za pomladni del sezone pa je tekmovanje za Pokal Nemčije. Vsako leto se odvija v Freiburgu, ki je lani gostil tudi svetovno prvenstvo.

Slovensko reprezentanco je zastopalo enajst tekmovalk, od tega pet iz renškega kluba. Zanje je bilo tekmovanje uspešno, saj so se v močni mednarodni udeležbi odlično uvrstile.

Med kadetinjami so tekmoval tri naše predstavnice in na kocu osvojile Tanita Kaja Č. drugo mesto v kombinaciji, Ana T. tretje, Aneja K. pa sedmo. Med mladinkami

je bila Danaja Č. peta v kombinaciji, med članicami pa je Lucija M. osvojila dve tretji mesti, v prostem programu in v kombinaciji. Predstavnica novogoriškega KUK **Teja A.** je bila dvanajsta v obveznih likih, **Nika A.** pa peta v kombinaciji.

Člani kluba so tekmovalkam v ponedeljek, 17. maja na kotalkališču pripravili sprejem,

kjer so jih prijatelji kotalkanja pozdravili in jim čestitali.

Zadnji majski vikend se je v Novi Gorici odvijal že trinajsti Memorial Sandre Jakin, prvi vikend v juniju pa že 23. tekmovanje za Domžalski slamnik.

Obeh tekmovanj so se udeležili tudi renški kotalkarji in spet dosegli odlične rezultate. Z obeh tekmovanj so se vrnili skupaj s šestnajstimi odličji, od tega petimi zlatimi, sedmimi srebrnimi in tremi bronastimi. Kar nekaj naših tekmovalcev je stalo poleg stopnič, na »tistih nehvaleznih« četrtih in petih mestih.

Pred poletnimi počitnicami čaka mlade tekmovalce še nekaj pomembnih tekmovanj, ki se bodo zaključila z državnim prvenstvom, katerega organizacija bo letos pod okriljem ljubljanske regije.

Po krajšem predahu pa že pred jesenjo naše športnike čaka evropsko prvenstvo.

AKTIVNOSTI ŠPORTNEGA DRUŠTVA ŠKULJA

Prvo polovico leta so zaznamovale številne raznovrstne aktivnosti društva, v katerega je vključeno že nad 100 članov.

Leto se je začelo z občnim zborom, na katerem je bil potrjen nov predsednik društva, **Jože Hvalica**, ter potrjen upravni odbor in nadzorni svet. Sprejet je bil letni plan dela in potrjeno finančno poročilo. Glavni sponzor še naprej ostaja podjetje **Piramida Impex**.

Že v januarju je bila na kotalkališču izpeljana 1. goletarska škuljada s plastičnimi škuljami, v marcu na istem prizorišču še 1. renška škuljada, na kateri sodelovali tudi tekmovalci z Gorenjske in varovanci VDC. O tem ste lahko že brali v prejšnjih številkah Občinskega lista.

17. aprila so člani sodelovali v čistilni akciji, čistili so obrežje potoka Lijak in okolico izvoza z avtoceste. Popoldan se je nadaljeval na igrišču ob dvorcu Vogrsko, kjer je potekalo **4. občinsko škuljanje s kamnitimi škuljami**. Dosedanjim zmagovalcem, ekipi Vogrsko 1, je letos naslov najboljšega prevzela ekipa BDM v sestavi **Boris Živec, Darko Koron in Marjan Murovec**. Drugouvrščena je bila ekipa Dita: **Borut Ipavec, Valter Gorjan, Dimitrij Bavcon**, tretjevrščeni so bili **JBV: Fabjan Gregorič, Drago Rodman in**

Stojan Gorjan. Zahvala za prijetno srečanje gre tudi gostiteljem.

V začetku maja so se člani odzvali na povabilo iz Hrvaške, na mednarodnem tekmovalju dvojic s kamnitimi škuljami v **Tinjanu** sta se dve naši ekipi uvrstili med osem najboljših. Navezali so stike tudi z drugimi društvi in organizacijami v tej občini. Tinjanci si želijo sodelovanje razširiti tudi na druga področja.

Nepozabno je bilo tudi **sodelovanje z OŠ Renče** na tradicionalnem srečanju

učencev treh držav: renška osnovna šola je maja gostila vrstnike iz Starancana v Italiji in avstrijskega Beljaka. Učenci so v tem šolskem letu spoznavali stare običaje in navade, poseben poudarek so namenili starim ljudskim igram, med katere prav zagotovo spada tudi škuljanje. Mednarodno obarvan zaključek projekta je bil prav v znamenju teh iger. Člani društva Škulja so skupaj z **Balinarskim klubom** organizirali in izpeljali delavnice za več kot 130 otrok, ki so se preizkusili v škuljanju s kamni, opeko, lesom ter plastičnimi škuljami, na balinišču pa so balinali.

Člani društva se trudijo tudi z urejanjem površin, namenjenih za treninge in tekmovalja. Tako so uredili igrišče pod viaduktom na Vogrskem, napeljana je voda, pripravljen je družabni kotichek. Pripravili so tudi prostor za reklamne panoje, zato vabijo zainteresirane, da izkoristijo dobro vidljivost s ceste oziroma z vhoda na avtocesto.

Naslednja škuljada s kamnitimi škuljami bo ob **krajevnem prazniku na Vogrskem, 19. junija ob 10. uri v parku za Osnovno šolo** Vogrsko. **Vabljeni** tako člani kot tudi vsi ljubitelji te zanimive tradicionalne igre. Na tekmi pričakujemo tudi več ekip iz Hrvaške, Italije in drugih delov Slovenije, zato bo dogajanje še toliko bolj zanimivo.

Aktivnosti društva lahko spremljate tudi na naši spletni strani **<http://www.skulja.si/>**.

ODPRTO PRVENSTVO BEŽIGRADA V SKOKIH Z MALE PROŽNE PONJAVE

Letošnjega tradicionalnega odprtega prvenstva Bežigrada in tretje tekme za pokal Slovenije smo se 17. aprila udeležili z največ tekmovalci v zadnjih letih.

Glede rezultatov smo bili tudi tokrat uspešni. Cicibani so ekipno zasedli tretje mesto. **Žan Zorn** je bil posamezno četrti. Mlajši dečki so ekipno zmagali, posamezno pa so zasedli naslednja mesta; **Miha Pregelj** tretje mesto, **Jan Ferjančič** četrto, **Lenart Žežlina** peto in **David Peras** šesto mesto. V konkurenci mladink so naša dekleta osvojila tretje mesto ekipno. Med članicami pa je bila **Jerneja Žorž** peta. V tekmovanju za pokal Slovenije je **David Peras** osvojil prvo mesto, **Jan Ferjančič** drugo, **Miha Pregelj** tretje in **Tomi Zavادل** šesto mesto. Ta tekma je bila tudi zadnja za pokal Slovenije, kjer se štejejo rezultati vseh treh tekem. V kategoriji mlajših dečkov je **Miha Pregelj** postal zmagovalec pokala Slovenije, drugi je bil **David Peras**, tretji **Jan Ferjančič** in četrto **Tomi Zavادل**.

□ Boris Pregelj

SPRETNOSTNA VOŽNJA Z TERENSKIMI VOZILI V RENČAH

22. in 23. maja. je potekala na površinah glinokopa Goriških opekarn v organizaciji društva ljubiteljev terenskih vozil- OFF ROAD EXTREME TEAM dvodnevna prireditev s preizkušnjami v spretnostni vožnji s terenskimi vozili.

Prireditev je postala že tradicionalna in je kot deseta, jubilejna, priznanje vsem članom in simpatizerjem društva. Preizkušnje veljajo za državno prvenstvo in potekajo v dveh kategorijah: spretnostna in hard (**Spretnostna** – vožnja po zahtevni in vijugavi poti omejeni s trakom – kjer tekmovalci poleg natančnosti pokažejo tudi hitrost manevriranja med ovirami, in kot tretja verjetno najbolj atraktivna preizkušnja: **hard** - kjer primerno opremljeni terenci (varnostna kletka, vitel, močnejše vzmetenje, primerne gume...) vozijo po zelo zahtevni progi (blato, vzponi, previsi, jarki ...) Preizkušnje so se odvijale, kot vsako leto, na saniranem delu glinokopa GORIŠKIH OPEKARN, katerim gre vsa za-

hvala za posluš in pomoč pri izvedbi prireditve. Letos je bilo možno izkoristiti vse tehnične možnosti, ki jih nudi teren brežine za izvedbo hard preizkušnje, kar je bilo po izjavah tekmovalcev primerno izkoriščeno, na svoj račun pa so prišli tudi gledalci ,saj so si kljub oteženemu dostopu množično ogledali prireditev v nedeljo. Sobotna prireditev v spretnostni vožnji je bila s strani gledalcev manj obiskana .V progo spretnostne preizkušnje je bilo vključenih kar nekaj zahtevnih elementov, katerih v

prireditve ogromno prostovoljnega dela, poudariti pa moramo da bi brez pomoči občine Renče-Vogrsko ob pomanjkanju sponzorjev prireditev zelo težko izvedli na takem nivoju.

Seveda se na koncu najlepše zahvaljujemo vsem, ki ste nam pomagali -, PDG Šempeter, članom enote prve pomoči civilne zaščite občine Renče-Vogrsko, sponzorjem, gledalcem, tekmovalcem, krajevni skupnosti Renče, občini Renče-Vogrsko pa prav posebej.

Vidimo se naslednje leto.

□ Viljem Košuta
Foto: Božič Marjan

prejšnjih sezonah ni bilo (vzpon, spust, nakloni in voda), zato je bila zelo zanimiva, saj je od tekmovalcev zahtevala kar precej naporov. Po dveh sezonah, ko naše društvo ni imelo tekmovalcev, je na prireditvi sodelovalo 8 posadk iz našega društva v spretnostni preizkušnji, kjer je **Blažič Boštjan** zasedel prvo mesto v skupini »C«(dizli). Tudi ostali so dosegli dobre uvrstitve, glede na to, da so v večini prvič sodelovali na preizkušnji.V hardu je društvo zastopala ena posadka- **Kristančič Erik** kot voznik in **Anej Blažič** kot sovoznik, kar je zelo pohvalno, ker so fantje še zelo mladi, uvrstili pa so se na četrto mesto v točkovanju za državno prvenstvo v hardu. Na prireditvi je v dveh dneh sodelovalo 29 posadk (od tega 2 iz sosednje Italije) v spretnostni ter 11 (4 iz Italije) posadk v hard preizkušnji, skratka v dveh dneh je v dveh disciplinah in štirih kategorijah sodelovalo 40 posadk (voznik in sovoznik). Prireditev je bila zelo uspešno izpeljana ter s podelitvijo pokalov najboljšim v nedeljo, 23.maja tudi zaključena. Zasluge za izvedbo prireditve imajo vsi člani društva in simpatizerji, kateri so vložili v organizacijo in izvedbo

Rezultati posameznih preizkušenj:

Hard (enotna kategorija za vsa vozila)

1. **Rok Erjavec** – voznik, **Erik Vončina** – sovoznik, klub -4*4 Lijak
2. **Del Fabro Carlo** (ita.) – voznik, **Sordoni Diego** (ita.) – sovoznik, klub 4*4 no limits team
3. **Erik Žorž** – voznik, **Etieen Milič** – sovoznik, klub Mudspirit

Soft kategorija A- bencina do 2000ccm

1. **Vit Denis** - klub G.F.I (ita)
2. **Janoškovič Branko** - klub ORC Mud spirit
3. **Vižintin Kristjan** - klub ORC White tiger

Kategorija B – bencinas nad 2000ccm

1. **Lesjak David** - klub ORC White tiger
2. **Polc Robert** - klub ORC White tiger

Kategorija C – dizel

1. **Blažič Boštjan** – klub Extreme team
2. **Škrli Matjaž** – klub ORC obala
3. **Bitežnik Deni** - klub ORC Mud spirit

»POLETJE V BUKOWCI« LETOS ŠE VEČJE IN BOLJŠE

Poletje v Bukowci
Društvo Mladi Renče-Vogrsko

Poletje v Bukowci lani

Tudi letos bomo v Društvu Mladi Renče-Vogrsko pripravili poletno dogajanje »Poletje v Bukowci«. Potekalo bo od 21. avgusta pa vse do 5. septembra.

Ker dogovori z glasbenimi skupinami in drugimi izvajalci še potekajo vam trenutno lahko izdamo le, da bomo pripravili dva večja rock koncerta (21.8 in 4.9.), športni turnir, večer s plesno glasbo, filmske večere, ipd. Točen spored bomo pravočasno objavili. Za vse novosti spremljajte našo spletno stran ali profil na spletni skupnosti Facebook.

Se vidimo poleti v Bukovici. Tudi to poletje bo nepozabno...

mladi
RENČE-VOGRSKO

Poletje v Bukowci lani

DRUŠTVO MLADI RENČE-VOGRSKO PRI PREDSEDNIKU DRŽAVE

PRIZNANJE DRUŠTVU MLADI RENČE-VOGRSKO ZA NAJBOLJŠI MLADINSKI PROJEKT LETA 2009 ZA POLETNO DOGAJANJE »POLETJE V BUKOWCI«

Izvršni odbor Društva Mladi Renče-Vogrsko ter ga. Zmaga Prošt s predsednikom RS in njegovo soprogo

V sredo, 9.6.2010 je na Brdu pri Kranju v organizaciji Mladinskega sveta Slovenije potekala zaključna prireditev natečaja »Naj prostovoljec leta 2009«, kjer so bila podeljena priznanja najboljšim prostovoljkam, prostovoljcem ter najboljšim projektom v Sloveniji v preteklem letu.

Častni pokrovitelj natečaja je bil **predsednik Republike Slovenije dr. Danilo Türk**, ki je s soprogo **Barbaro Miklič Türk** prireditev tudi gostil. Na letošnji natečaj je prispelo skupaj 187 prijav iz cele Slovenije, od tega 144 prijav za posameznike in 43 za projekte. Društvo Mladi Renče-Vogrsko je prejelo priznanje za **najboljši mladinski projekt leta 2009 za poletno dogajanje »Poletje v Bukowci«**. Strokovna komisija je pri svoji izbiri upoštevala predvsem samostojnost in samoiniciativnost prostovoljcev, rezultate njihovega dela, vpliv na okolico ter širjenje prostovoljstva in mreženje (vključevanje različnih institucij, skupin in posameznikov v njihovo delo).

Projekt poletnega dogajanja v Bukovici je zajemal izgradnjo igrišča za odbojko na mivki, pripravo koncertov, filmskih in gledaliških predstav, nogometnega turnirja ter potopisnih in drugih predavanj. Dogodke je obiskalo precej več ljudi, kot je prebivalcev v naši občini. S tem projektom smo mladi združili izobraževanje, kulturo, šport in zabavo, pritegnili številne mlade in obogatili življenje v svojem lokalnem okolju.

Nenazadnje se izvršni odbor društva iskreno zahvaljuje **ge. Zmagi Prošt**, predsednici Društva upokojencev Renče, ki je dala pobudo za prijavo na natečaj in Krajevni skupnosti Renče za priporočilo k naši prijavi ter seveda tudi vsem mladim, ki podpirajo naše društvo in našo dejavnost.

▣ Društvo Mladi Renče-Vogrsko

mladi
RENČE-VOGRSKO

NAGRADNA KRIŽANKA „PRIDOBITVE V NAŠIH KRAJIH“

			ŠPORTNA LOVORIKA	LAIK, LJUBITELJ	PREBVALEC HAVANE	ORALO	ORANJE, OR									
SLOVENSKI PREMIER																
KOS POHISTVA																
IGRALNA KARTA																
PERGAM. KRALJ															VZDRŽNEŽ	
MESTO V SEVERNI ITALIJI																
SESTAVIL: BORIS ARČON		SRBSKA IGRALKA	ROMULOV BRAT	GLAV. MESTO KALMIKIJE	FRANC. NIKALNICA	PERUNIKA, ŠARENICA	IZUMITELJ TELEFONA KORNILOV DENIS				TELO PLAZU	JANEZ DRNOVŠEK		KIT UBJALEC	NOČNI LOKAL	HRV. SKLADAT. (KRSTO)
SLOV. NOGOMET. TRENER (ZDENKO)							CENTRALNI KOMITEJ. KOM. PART. JUGOSLAVIJE						OKVIR			
TAJNO IME INVAZIJE V NORMANDIJI							KRESOVALEC	MALAJSKA BLAZNOST	OBLJUBLJENA DEŽELA				VODIČ OSLOV			
PRIPADNIKI LAMAIZMA							VSTOPNICA					NORVEŠKI PISATELJ AMERIŠKI PLES				
ČERNE RADO			GREGOR STRNIŠA MIRAN ALIŠIČ		NADEVANO ZELJE OLAF TUFTJE					FRANCOSKI PISATELJ ŽENSKO IME					KREDITNA BANKA	
POKRAJINA NA JAPONSKEM						REDKO Ž. IME KISIK							ITAL. PRISTANIŠČE	IZIDOR (KRAJŠE)	POLMER POT PREVOZA JANTARJA	
JUDOVSKI KRALJ			JEDERSKA ENERGIJA													
								NEKDANJI NIZOZEM. KOLESAR BOJAZEN					EDOM STAREJŠI SL. NOGOM. (ZORAN)			
ŠTEVENIK																
VRSTA DIVJE MAČKE											TUNINO MESO					
POUDAREK, IKTUS									STAREJŠI SL. NOGOM. (SAŠO)	IZPUŠČAJ V USTIH (SOOR)	MESTO V ANGOLI				TITAN	
AVSTRILJA						PRIPADNIK SLOVAN. NARODA GRŠKA ČRKA					VELIKA OKRASNA PTICA DOMAČE M. IME				ASTA NIELSEN	
						ŽLAHTNI PLIN MIKRO-ORGANIZMI						VALJEVO MALA NORMA			RENATO VUGRINEC ŽELATINA IZ ALG	
ITALIJA														RT V ŠPANJI		
ŽELEZNINA V GORICI						SLIKOVNA UGANKA	VOLT PEVKA HORVAT		TEMNI DEL DNEVA ŽIVEC					DOMISLIČA V FILMU PLANINSKO DRUŠTVO		
PAS OKOLI KIMONA								MAJHEN RT ORANJE						PUSTNA SEMA IZ VZHOD. SLOV. VISOKA GORA		
REKA V NEMČIJI											STRUPENA KAČA ZAIMEK				PLAVALNI KLUB ZIDAR IVAN	
														ŽIVALSKI VRT RADIJ		
										GRANIČAR V BIZANCU						OBLIKOVAL Krše

slovarček: JAMATO, SKRAM, AKRIT, RAAS, EBO

Nagradna križanka »Pridobitve v naših krajih«

Gesla iz križanke vpišite v priloženi kupon in ga pošljite do **20. JULIJA** na naslov: **OBČINA RENČE-VOGRSKO, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga** s pripisom »Nagradna križanka«. Med pravnimi rešitvami bomo izžrebali tri nagrajence.

OBČINA RENČE-VOGRSKO

S U D O K U

	M		G		I	U	
N		C	H				
	H		W				M
		H					N
M	W	N			H	G	I
C					E		
G				W		I	
				M	G		C
		M	I	U			

Besedni sudoku je podoben številčne-
mu, le da se vpisuje ČRKE v posamezna
polja in v kvadratke. Pri tem se tudi tukaj
ne smeta pojaviti dve črki v enem kva-
dratku, v eni vrstici ali eni koloni. **Ključ-
na beseda: CHEWINGUM**

Roland Tischer

Objava reklamnih oglasov
V Občinskem listu lahko objavljate
reklamne oglase

Cenik reklamnih sporočil:

2 strani	297 x 210 + 5mm dodatka za porezavo	400 EUR
1 stran	297 x 210 + 5mm dodatka za porezavo	250 EUR
1/2 strani	186 x 132 mm	150 EUR
1/4 strani	91 x 132 mm	100 EUR
1/8 strani	91 x 64 mm	60 EUR

(cene so brez DDV)

Pri večkratnih zaporednih objavah velja popust:

3 zaporedne objave	5%	popusta
4 do 7 zaporednih objav	8%	popusta
8 do 11 zaporednih objav	10%	popusta
12 zaporednih objav	12%	popusta

Oglasi morajo biti pripravljeni v formatu EPS, Ai ali visoko resolucijskem PDF-ju, v CMYK barvnem prostoru, slikovni del 304 dpi ter tekst v krivuljah.

OBČINA RENČE-VOGRSKO

Nagradni kupon za križanko »Pridobitve v naših krajih«

geslo:

.....

.....

.....

ime in priimek:

.....

naslov:

.....

telefon:

odreži in pošlji

Občinski list URADNO GLASILO OBČINE RENČE-VOGRSKO

Število izvodov je 1350 in ga prejmejo vsa
gospodinjstva v občini brezplačno
Naslov: **Občina Renče-Vogrsko, Bukovica 43,
5293 Volčja Draga, Telefon: (05) 338 45 00**
Uredništvo: Vladimira Gal – glavna in odgov-
orna urednica, Boris Arčon, Alenka Gregorič,
Alenka Klančič, Nataša Podgornik, Bogo
Rusjan in Katjuša Žigon
Oblikovanje in grafična postavitvev:
Matjash Matjaž Bizjak
Tisk: Tiskarna Premiere d.o.o.
24. junij 2010

NAVODILO ZA POŠILJANJE PRISPEVKOV

Članke za objavo v Občinskem glasilu
je potrebno dostaviti na naslov:

**obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si s
pripisom "ZA OBČINSKO GLASILO".**

- Tekst naj bo pisan v formatu »Micro-
soft Office Word«
- Fotografije naj bodo v formatu: JPG,
PSD ali TIF in v čim boljši resoluciji,
ločene od teksta
- Tekst in fotografije naj bodo
podpisane
- Tekst in fotografije naj bodo v
e-mailu pripete kot »Priponke«

Nagrajenci za pravilno rešitev križanke »Okrepčevalnica- picerija pri Fati«

**Izmed 12. prispelih odgovorov so bili
izzrebani:**

- 1. Anka Jevšček**, Trg 61, 5292 Renče
- 2. Majda Krpan**, Volčja Draga 83, 5293
Volčja Draga
- 3. Emiljan Pregelj**, Bukovica 8, 5293
Volčja Draga

Nagrade lahko dvignejo v pisarni:

**Avtošola MARUS,
Trg 21, 5292 Renče**

Rešitev nagradne križanke: »Okrepčevalnica-picerija pri Fati«, april 2010:

VODORAVNO: blebetavec, ionizacija, lk, parapet, jakov, akt, elul, mavta, nn, ape, kon, sekret, are, kvintal, o, ionosfera, glistovica, ristori, ato, oklepaj, itt, ti, ador, nereide, čv, nakolenke, rs, cid, ie, akadem, luč, peni, iglar, arian, aron, amon, a, čk, tvid, iz, tik pred, iza, ocean, štor, renško, tabu, o, adrema, nzi, sivori, toulouse, al, obvoznico. **GESLI:** PICE IN JEDI NA ŽARU, TIK PRED RENŠKO OBVOZNICO.

Kaj je tista črna voda,
kə ju kuha naša mama,
zmirəm kəšnou pride u hišu,
nikoli ju nə pije sama ...
(črnuo kəfie)

Ni womleta, ni pogača,
je pej dwosti koromača ...
Mwka, sow nu mändrjanca,
če od prasca ti kej vanca,
u wlji sə lepw pogreje,
də sə boče slədkwo smeje.
Nu šie tista srčna rwža,
kə po grli tə pobwža ...
Lohko maluo, lohko več,
ma bres pitkə ni prou neč!
(firtalja)

Srčnuo je, ma ni z mesa,
če tə urjiže, nə boli,
nə nka nə pərtieče kri ...
U pwonvi pej lepw deši!
(srčnwo ziəlje)

U rahli ziemlji dowgo spiju,
ma nə pwmləd sə zbudiju.
Hitruo mwriju bet pobranə,
gruozno sə bojiju slanə ...
Dw nə vji, kəđaj je prava!
Kukr wn pokuka glava,
nimər u cajti sə spodriže,
narbolj frišna sə pərljiže.
U gworki wodi sə pokuha
ta debiela ən ta suha ...
(špargə)

Wogonawkə

Ljipa je ta majska rwža,
rasie u vrti nu sə smeje,
də srcji sə ti wogreje.
Morčku lila, morčku bjila
črnə misli ti wozdravi,
sej deši ku mlada pupa
kəđər tieče bwosa u travi.
Gvišno prou ste wogonali,
z ləhku glavu boste spali!
(majnica)

▣ Sestavila Nevica in
Radivoj Pahor

MOHORJEVO PRED VRATI

Društvo za kulturo, razvoj in turizem Renče se s krajevno skupnostjo Renče vneto pripravlja na tradicionalno prireditvev Mohorjevo, ki se bo odvijala 10. in 11. julija.

Letošnja prireditev bo imela poudarek na dogajanju ob reki Vipavi, kjer so Renčani desetletja preživljali poletja v kopanju, plavanju, igranju vaterpola in pa še marsikateri praktični dejavnosti iz vsakdanjega življenja. Vse do takrat, ko je reka postala onesnažena in neprimeren za kopanje. Tako se bodo letošnja dogajanja odvijala na vodi: začelo se bo s plovbo najrazličnejših plovil pod starim renškim mostom. Najbolj duhovito opremljeno plovilo bo tudi nagrajeno. Sledila bodo šaljiva tekmovanja ob in na vodi med ulicami renške krajevne skupnosti. Dogajanja se bodo nadaljevala z večernim plesom, podelitvijo priznanj in kot posebnost večera se bomo na velikem platnu s sliko in besedo sprehodili skozi zgodovino dogajanj ob, v in na reki Vipavi v Renčah. K sodelovanju vabijo ljubitelje vodnih športov, predvsem čolnarjenja, tudi iz okoliških krajev. Drugi dan prireditve, v nedeljo popoldne, pa bo tradicionalni mohorjev sejem s pripravo domačih jedi in morda še kakšnega presenečenja. Naj ob tem opozorimo, da bo med prireditvami posebej urejen prometni režim in parkiranje.

Poleg priprave na Mohorjevo v društvu izvajajo kar nekaj projektov: v pripravi je izpeljava Gregorčičeve poti med Gradišcem in Renčami, ženske pripravljajo ožvitev narodne noše iz domačega kraja, slikarke že dlje časa intenzivno delujejo in pripravljajo razstavo svojih del, poleg tega pa še dva ex tempore in sicer enega v Renčah, drugega pa v pobratenem Staranzanu, zavzeto zbirajo tudi gradivo o aleksandrskih in se ob tej priložnosti obračajo na krajane, da pomagajo z informacijami, gradivi ali drugačnimi pričevanji, ki bi obogatili in dopolnili vedenje iz tega dela naše zgodovine.

Na svoj račun bodo prišli tudi ljubitelji rož, saj so začeli z zasajevanjem vrtnic in drugih rož po različnih točkah v krajevni skupnosti.

Idej je še več. Na Mohorjevo naj bi recimo začeli z akcijo zbiranja narečnih krajevnih imen po ulicah, iskanju in obeleževanju vodnih virov in tako naprej.

Naj za konec krajane Renč in soseščine povabimo na dnevno praznovanje Mohorjevega, četudi bo zaradi nogometnega dogajanja nekoliko prilagojeno.

□ Boris Arčon

PROGRAM PRIREDITEV

ČETRTEK, 8.7.2010, medgeneracijsko srečanje

Hiša pravih srečanj na Trgu

9.00-12.00 Medgeneracijsko srečanje z vodilno temo: ČAR VODE
medsebojno spoznavanje in pogovori
kviz vedenja in znanja
ustvarjalne in zabavne igre z vodo in ob vodi
sprehod v bližnjo okolico

PETEK, 9.7.2010, otvoritev razstave

Razstveni prostor KS na Trgu

19.00 Otvoritev razstave slik skupine amaterskih slikarjev iz Renč in okolice

SOBOTA, 10.7.2010, prireditev VIPAVA NAŠE MLADOSTI

Vipava pri starem mostu in na Starem placu

15.00 Zbiranje plovil in udeležencev spusta
16.00 Spust po Vipavi z doma izdelanimi plovili
17.00 Igre in tekmovanja na vodi
19.00 Zabava s plesom

NEDELJA, 11.7.2010, osrednja prireditev

Star plac

10.00 Slavnostna maša v domači cerkvi
15.00 Osrednja prireditev
stojnice zaselkov s prikazom in pokušino tradicionalnih jedi renških zidarjev ter prikazom dogodkov iz življenja renških zidarjev
priprava in peka kruha
ponudba domačega peciva in kruha
zbiranje ledinskih in hišnih imen
zbiranje receptov tradicionalnih renških jedi
presenečenje

Občanke in občane vabimo, da obišejo prireditve in na njih aktivno sodelujejo.

Posameznike, klube, društva, skupine iz zaselkov in vseh vasi pozivamo, da sami izdelajo raznovrstna plovila in se udeležijo sobotnega spusta po reki Vipavi. Najbolj izvirna plovila bodo prejela lepe nagrade.

Skupine iz renških zaselkov sodelujte na igrah in tekmovanjih med zaselki na vodi, s katerimi bomo obudili spomin na prelepa leta, preživeta v in ob reki Vipavi.

Prebivalce renških zaselkov naprošamo, da že tradicionalno pripravijo predstavitev zaselkov na nedeljski osrednji prireditvi na temo jedi renških zidarjev ter dogodki iz življenja renškega zidarja. Več o prireditvah si lahko preberete na www.rence.si

□ Društvo za kulturo, turizem in razvoj Renče
Krajevna skupnost Renče

Naslov za pošiljanje
prispevkov za
občinski list:
obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si
s pripisom:
Za Občinski list.

Mohorjevo 2009